

LIONS CLUB VANTAA/ETELÄ

40 vuotta

2011

SISÄLLYSLUETTELO

PRESIDENTIN TERVEHDYS	2
PID:n TERVEHDYS	3
1 NÄIN SE ALKOI	4
2 TOIMINTAA PÄHKINÄNKUORESSA	6
2.1 Vuodet 1971-1991	6
2.2 Toinen puoliaika 1991 – 2011	9
2.2.1 Klubin toiminnan kehittäminen	9
2.2.2 Yritysvierailuja	11
2.2.3 Mukana palvelussa	13
2.3 Kokoontumispaikka	14
2.3.1 KOFFille kiireessä ja hitaammin	15
2.4 Matkat, vierailut ja erikoiset tapahtumat	17
2.4.1... ja sitten me ryypättiin, vai... ..	17
2.5 Urheilutoiminta	18
2.6 Toiminta omaksi iloksi	20
2.7 Klubin viestintä	21
2.7.1 Sisäinen tiedottaminen	21
2.7.2 Ulkoinen tiedottaminen	21
3 HUOMIONOSOITUKSET	22
3.1 Melvin Jones- ja Arne Ritari-jäsenyydet	22
3.2 Kiitoskello	23
4 AKTIVITEETIT JA AVUSTUKSET	24
4.1 Varhaiset aktiviteetit	24
4.2 Ratagolf	27
4.3 Koulujen tuki	33
4.4 Lions Quest ja rauhanjulistekilpailut	36
4.5 Studia Generalia sarjat	37
4.6 Kansainväliset projektit	39
4.6.1 LC Vantaa / Etelän projektit 1998 ja 2001 "Tietokoneita Latviaan"	39
4.6.2 LC Vantaa/Etelän "tsunamikummityttö" Amina	41
4.7 Nuorisovaihto	42
4.8 Toiminta alueemme hyväksi	44
4.8.1 Sotainvalidit ja -veteraanit	44
4.8.2 Myyrinkoti, Myyrasti ja Vanhusten palvelutalo Martinpuisto	45
4.8.3 Terveystien hyväksi	46
4.8.4 Ympäristön hyväksi	46
4.9 Vuosikirjojen postitustalkoot	47
5 KLUBIN TOIMINTA OSANA LIONS-YHTEISÖÄ	48
5.1 Osallistumiset järjestön hallintoon	49
5.2 Leo Halosen kokemuksia kaudesta piirikuvernööriä	49
5.3 Vuosikokous 2003 Vantaalla	51
6 YSTÄVYYSKLUBITOIMINTA	53
6.1 Lions Club Joutsa	53
6.2 Lions Club Stabekk, piiri 104-H, Norja	56
6.3 Lions Club Istanbul/Marmara, piiri 118-E, Turkki	56
6.4 Kolmen ystävyysklubin tapaaminen Istanbulissa	57
7 LADYTOIMINTAA 40 VUOTTA	60
8 TILASTOT	63
8.1 Lahjoitusten yhteenveto	63
8.2 Klubi tänään	65
8.3 Virat ja osallistuminen	66
9 SUMMARY	68

PRESIDENTIN TERVEHDYS

Tämän historian kirjoittaminen katsottiin klubimme parissa merkittäväksi tehtäväksi useastakin syystä. Ensinnäkin, mukana on yhä aktiivisesti toimivia perustajajäseniä. Huomattava osa klubiveljistä on ollut jäsenenä jo yli 20 vuoden ajan, siis klubin keski-ikä. Ja kun meillä on myös kohtalaisen lyhyen jäsenyyssajan veljiä, katsottiin tärkeäksi koota koko tähänastisten vaiheiden kirjo yksiin kansiin. Klubin historiaa on tallennettu onneksi vuosien mittaan, tasavuosien kunniaksi. Ei ole siten ollut ylivoimainen tehtävä poimia vuosien saatosta tärkeät ja kiintoisat vaiheet. Vaikeutena on ollut sen sijaan se, mitä karsia pois.

Klubin nimitti historiatoimikunnan syksyllä 2010 ja kokoonpanon muodostivat perustajajäsenet vahvistettuna innostuneella valokuvaajalla. Toimikunnan jäseninä olivat näin veljet Leo Halonen, Pekka Kuussaari, Pentti Salmi ja Jouko Tuhkanen.

Toimikunta kertoo, että vuosikymmenten tapahtumat alkoivat pulputa esiin, kun käytiin läpi kaikki 40 toimintakertomusta. Ne olivat täynnä mielenkiintoisia kertomuksia aktiivisesta klubi yhteisöstä. Lions Club Vantaa/Etelän jäsenten ja heidän läheistensä ei tarvitse hävetä klubin aikaansaannoksia. Me olemme tehneet monessa hankkeessa aloitteita ja osallistuneet merkittävällä panoksella yhteisiin Lions-aktiviteetteihin. Onhan meidät useasti siitä palkittukin.

Tekstiä, pöytäkirjoja, kirjeenvaihtoa ja tilastoja toimikunnalla oli lopulta käytävissä yllin kyllin. Ryhmässä on myös ollut monta hauskaa hetkeä, kun aineiston myötä alkoivat jutut viedä mennessään. Teokseen on mahdutettu mukaan joitakin vanhoja kuvia, joiden ottajasta ei ole varmuutta. Uudemmat kuvat on saatu pääosin Leo Halosen ja Esa Uotilan kokoelmista.

Tästä yhteisestä historiasta on pyritty saamaan paitsi asiapitoinen, myös sopivasti huumorilla maustetulla tekstillä luettava esitys. Toivottavasti tätä kirjasta todella käydään läpi myös muistellen niitä hetkiä, joita ei siinä ole mainittu, siis lukekaa myös rivien välit.

Nyt, kun työ on tältä osin saatu valmiiksi, voimmekin todeta olevamme elävä ja toimiva organisaatio. Pidetään siitä huolta ja tähdätään tuonne 50-vuotisjuhliin, eihän sinne ole kuin kymmenen vuotta!

Klubin puolesta lausun toimikunnalle parhaat kiitokset antaumuksella tehdystä ja hyvin onnistuneesta työstä.

Vantaalla 1.9.2011

Otso Kuusisto
Klubin presidentti 2011-12

PID:n TERVEHDYS

Kun LC Vantaa/Etelä perustettiin maaliskuussa 1971, se liittyi maailmanlaajuiseen Lions-klubien perheeseen. Silloin Lions-maita oli 129, klubeja 25 342 ja leijonia 952 026. Kuten muutkin klubit, uusi klubi alkoi toteuttaa palvelutehtäväänsä yhtenä Suomen 542 klubista. ”Leijonan jalanjälkiä” historia tietää kertoa, että klubi hankkii avustusvaransa Minigolf-radalla ja ladyjen toiminnan painopistealue on Myyrinkodin vanhusten auttaminen.

Tänä päivänä LC Vantaa/Etelä on yksi Suomen 955 ja maailman 46 046 klubista. Klubi on historiansa aikana lahjoittanut yli neljänesmiljoona euroa. Jos jokainen maailman klubi on päässyt samaan, maailmaa on tehty paremmaksi 12 miljardilla eurolla. Väitän, että maailman leijonat ovat roimasti ylittäneet lahjoituksillaan tuon summan. Eikä mukana ole palvelutyötä, jonka arvo on vähintään sama. Joka vuosi maailman leijonat tekevät 50-100 milj. vapaaehtoista työtuntia ja antavat lahjoituksia n. 1 mrd. USD. Uutinen on niin hyvä, että sillä ei yllätä sanomalehtien otsikoihin. Yritykset ja yhteiskunta sen sijaan arvostavat meitä.

Melkein kaikista muista vapaaehtoistyöjärjestöistä meidät erottaa yksi ylivoimainen piirre. Emme rahoita hallintoamme keräämillämme lahjoituksilla tai valtionavuilla, vaan maksamme palkattujen työntekijöidemme kulut itse jäsenmaksuissamme.

En tiedä muuta järjestöä, jolle lahjoitettu euro on ennemmin tai myöhemmin vähintään euronaa saajansa kädessä.

Vuonna 2007 yritykset valitsivat meidät parhaiksi yhteistyökumppaneikseen. Saimme täydet pisteet luotettavuudessa ja osaamme soveltaa avustusohjelmamme paikalliseen ympäristöön. Se ei ole ihme, sillä avun vie perille paikallinen leijona ja Lions-klubi.

Kun LC Vantaa/Etelä nyt täyttää 40 vuotta, haluan kiittää niin omasta kuin koko Lions-järjestön puolesta klubilaisia siitä, että olette vastanneet maailmanlaajuiseen palvelukutsuun, jolla tehdään maailmaa paremmaksi kotiseudulla, kotimaassa ja koko maailmassa. Eikä yksin, vaan yhdessä 1 350 000 muun leijonan kanssa, joilla on sama kutsumus.

Toivotan klubille kehittymistä ja menestystä tulevina vuosina. Järjestömme on asettanut strategisiksi tavoitteikseen palvelumission vahvistamisen, luotettavuuden ja korkean etiikan, palvelu- ja johtamismahdollisuuksien tarjoamisen naisille ja miehille, palveluvoiman lisäämisen perustamalla hyviä klubeja, ottamalla hyviä jäseniä ja lisää nuoria, tarjoamalla johtajuuskoulutusta sekä vahvistamalla PR-työtä ja viestintää.

Meillä jokaisella on tämän menestyksen tekemisessä oma osamme.

Harri Ala-Kulju
Entinen kansainvälinen johtaja
LC Espoo/Keskus

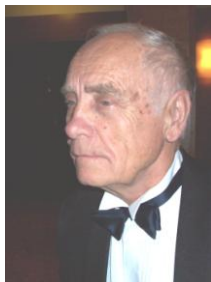
1 NÄIN SE ALKOI

Lions-klubin perustaminen ei ole alkusyntyinen tapahtuma. Lions-järjestöön kutsutaan ja klubinkin perustamiseen tarvitaan kummi.

Vantaa/Kaivokselan klubissa todettiin pari vuotta sen perustamisen jälkeen, että voimakkaan rakennustoiminnan tuloksena heidän alueensa viereen oli noussut kaksi uutta asumalähiötä: Martinlaakso ja Myyrmäki. Niillä oli asukaslukunsa perusteella hyvät edellytykset uuden klubin muodostamiselle. Perustamishankkeen puuhamiehinä toimivat LC Vantaa/Kaivokselan veljet Orvo Saarelma ja Veikko Mäkinen. Heidän ensimmäinen tehtävänsä oli ottaa yhteys silloiseen piirikuvernööriin Niilo Väätäiseen ja saada tältä suostumus uuden klubin perustamiseen. Saatuaan suullisen selvityksen klubin perustamishankkeista piirikuvernööri sen myös suullisesti hyväksyi. Ensimmäisten jäsen ehdokkaiden valintaperusteet ovat jääneet selvittämättöminä askaruttamaan klubin perustajaveljiä itseäänkin. Sen verran tiedetään, että osa perustajajäsenistä on Saarelman ja Mäkisen nimeämiä tuntemia henkilöitä. Koska kuitenkin kaikki eivät olleet näiden kummien henkilökohtaisia tuttuja, on valintaa tapahtunut myös jäsen ehdokkaiden ehdotusten perusteella.

Klubimme perustajajäsenistä on toiminnassa mukana enää kaksi - veljet Pekka Kuussaari ja Erkki Nieminen. Heti alussa tuli mukaan myös veli Jouko Tuhkanen. Viime keväänä tehdyssä haastattelussa he muistelivat klubimme perustamista ja sen alkuvaiheita:

Klubin perustavaan kokoukseen Louhelan ravintola Kultakaivokseen jäsen ehdokkaat kutsuttiin 11.3.1971 klo 18.15. Suullista kutsua oli noudattanut 16 henkilöä. Heidän lisäksi paikalla olivat viran puolesta piirikuvernööri ja molemmat kummit. Kokouksen puheenjohtajana toimi Eino Niemi (myöh. Pirkanniemi) ja sihteerinä Olavi Sadeoja.

40 vuotta mukana olleet jäsenet Jouko Tuhkanen, Pekka Kuussaari ja Erkki Nieminen

Kokouksen pöytäkirjan mukaan uusi klubi perustettiin. Sen nimeksi otettiin vilkkaan keskustelun jälkeen sinänsä vähän sanova Vantaa/Etelä. Muina nimehdokkaina olivat LC/Martinlaakso ja LC/Myyrmäki. Näitä paikkakuntia ei voitu hyväksyä, koska nimeä ei vielä löytynyt päämajan kartalta. Klubin reviierialueen rajoiksi sovittiin idässä Kaivoksela-Louhela-Hämeenlinnan tie, pohjoisessa Kehätie 3, lännessä Vapaala ja etelässä Helsingin kaupungin raja.

Klubin kokousten pitopaikaksi valittiin aluksi ravintola Kultakaivos Louhelasta ja kokousajaksi kuukauden ensimmäinen torstai. Todettakoon, että valittu ko-

kousaika on edelleen käytössä. Sen sijaan kokouspaikka on vaihtunut monta kertaa.

Ensimmäisen toimikauden hallituksen muodostivat seuraavat henkilöt: presidentti Eino Niemi, 1. varapresidentti Joonas Orava, 2. varapresidentti Erkki Nieminen, sihteeri Olavi Sadeoja, rahastonhoitaja Antti Riihimäki, klubimestari Heikki Marttila (pakinoitsija Arijoutsu), tail Twister Matti Niskanen ja tiedotussihteeri Pertti Mustonen.

Klubin jäsenistö oli melko nuori. Heidän keski-ikänsä oli 39 vuotta. Nuorin oli 27-vuotias ja vanhin 65 vuotta vanha.

Alussa kokoukset olivat hyvin virallisia ja muodollisia. Monen jäsenen mielestä ne olivat ehkä liiankin jäykkiä. Myös klubin perinteiden luominen oli aluksi vaikeaa. Kokoukset kutsuttiin koolle ja niiden pöytäkirjat jaettiin usein siten, että sihteeri vei ne jäsenille kotiin. Näin säästettiin postimaksuja.

Todettakoon tässä yhteydessä, että uuden klubin jäsenistä osa kyllästyi melko

nopeasti toimintaan. Noin 30% perustajajäsenistä erosi kolmen ensimmäisen vuoden aikana. Tilalle otettiin samana aikana kahdeksan, innokasta uutta jäsentä.

Klubin 10-vuotisjuhlassa naulattiin klubin lippu. Naulaajina pres. Jouko Tuhkanen, PK Kauko Salmi, perustajajäsenet Eino Keinänen, Antti Kilpanen, Pekka Kuussaari, Erkki Nieminen, Joonas Orava, Eino Pirkanniemi ja Jaakko Saunio

Junakokous

*Yksi klubimme perustajajäsenistä oli rautatiehallituksen silloinen pääjohtaja Rauno Mäkinen. Hänen ollessa klubimme 1. varapresidentti 1974 - 75 järjestettiin klubimme kuukausikokous junassa. Kokoonnuimme Helsingin rautatieasemalle, jossa nousimme Pohjanmaan pikajunan viimeiseen vaunuun, joka oli sillä kertaa rautatiehallituksen salonkivaunu. Matkan aikana Helsingin ja Riihimäen välillä pidimme kuukausikokouksen. Kun saavuimme Riihimäelle, vau-
numme irrotettiin Pohjanmaan junasta, joka jatkoi matkaansa kohti Oulua. Riihimäen asemapäällikkö oli tullut laiturille ja jututti rautatiehallituksen ylikomandanttia. Meitä muita klubin jäseniä mymyilytti, kun näimme, miten kohteliaasti asemapäällikkö tervehti esimiestään.*

*Paluumatkan Helsinkiin teimme vuorostaan silloisen Kuopion pikajunan "Lentävän kalakukon" vetämänä. Vau-
numme liitettiin nimittäin sen perään välille Riihimäki - Helsinki. Paluumatka sujuikin mukavasti vapaan seurustelun merkeissä.*

2 TOIMINTAA PÄHKINÄNKUORESSA

2.1 Vuodet 1971-1991

"Lions-klubin tulisi ylläpitää sellaisia toimintamuotoja, joista paikkakunta hyötyy. Tämä on tärkeää, sillä ellei klubilla ole toimintaa, joka hyödyttää ja parantaa paikkakuntaa ja kehittää sen oloja, menettää klubi merkityksensä palvelu-klubina."

Edellä oleva Lions-järjestön aktiviteettitoimintaa koskeva viitoitus on ollut suuntaa antavana myös Lions Club/Vantaa-Etelän aktiviteettitoiminnalle. Oma asuinalueemme on ollut keskeisellä sijalla toiminnassamme.

Aktiviteeteilla hankittuja varoja on kohdistettu erityisesti paikkakunnan nuorisolle; hyvien harrastusten edistämiseen. Tuki nuorisolle on kanavoitunut pääasiassa paikallisten koulujen kautta stipendirahoina sekä eri yhdistyksille toiminnan tukirahoina.

Aktiviteettirahoja jaettaessa ei ole myöskään unohdettu muita tukea tarvitsevia. Vanhusten kerhotoiminta, vammaisten järjestöt ja sotaveteraanien kuntouttaminen ovat esimerkkeinä avustusten kohteista.

Klubin lipun vihki pastori Jaakko Simojoki 10-vuotisjuhlassa Kalastajatorpalla 17.10.1981

Oman huomattavan ryhmänsä muodostavat Lions-järjestön valtakunnallisten aktiviteettien kautta hankitut varat ja niiden ohjaaminen ko. aktiviteettien tarkoitusten mukaisesti.

Aktiviteettien suunnittelu ja toteutus ensimmäisenä toimintavuonna alkoi klubille varsin helpolla tavalla. Kummiklubimme Kaivoksela ehdotti yhteisesti järjestettävää lastenjuhlaa Kaivokselan koululla. Olimme mukana 25 % osuudella. Saimme siitä hyvää kokemusta tulevien aktiviteettien suunnittelua ja toteutusta varten. Toki meillä oli ensimmäisenä toimintavuonna omakin pieni

aktiviteetti. Järjestimme vaatekeräyksen Kuusamon ja Sallan monilapsisille perheille.

Oma aktiviteettitoimintamme alkoi muokkautua klubin saatua lisää ikävuosia. Ensimmäinen oma, sittemmin vakioksi muodostunut rahan hankinta-aktiviteetti oli sääveikkaus. Pyydettiin yleisöä maksua vastaan arvailemaan vappupäivän sätää Helsinki - Vantaan lentoasemalla klo 14.00. Siitä muodostui meille monivuotinen toimintamuoto. Se oli pienimuotoinen, mutta yleistä kiinnostusta herättävä. Viimeisen kerran sääveikkaus oli ohjelmassa vappuna 1982.

Syksyllä 1976 aloitimme Myyrmäen yhteiskoululla oman ”Myyjäisrieha ja lastenjuhla”- aktiviteettimme. Se osoittautui heti alusta alkaen kaikki klubiveljet mukaansa tempa-

vaksi. Niiden toteuttamisessa ladyjen ja myös perheiden nuorempien osuus oli tärkeä.

Myyjäisten ja lastenjuhlien kanssa kilpailevien muiden järjestöjen järjestämien tapahtumien vuoksi me luovuimme lastenjuhlista vuonna 1986.

Myyjäisrieha- ja lastenjuhlaa 1984.

Uudeksi klubimme pääaktiviteetiksi tuli vuodesta 1987 lähtien ratagolf-toiminta. Sen avulla on hoidettu ja hoidetaan edelleenkin klubin avustustoiminnan rahoitus.

Vuosijuhlassa 1980 Krapihovissa esiintyivät klubin musikantit Timo Raitila, Kaarina Dromberg, Antti Kilpanen ja Matti Niskanen.

liiton Punainen Sulka ja Punainen Sydän aktiviteetteihin vuosina 1972, 1975, 1984 ja 1990.

Omien klubikoh- taisten aktiviteet- tien lisäksi klubim- me osallistui valta- kunnallisiin Lions-

Kuten edellä jo todettiin, klubin kokouspaikat ovat vaihtuneet moneen kertaan vuosien mittaan. Vaihtojen syinä on ollut mm. Helsingissä työssä käyneiden halu päästä kokoukseen suoraan töistä, kokouksen yhteydessä tapahtuneiden aterioiden kalleus tai tanssimusiikin häirintä kokouksen aikana. Klubin hallitusten kokoukset järjestettiin varsinkin alkuvuosina jäsenten kotona.

1980-luvun alkupuolella heräsi klubissamme ajatus ystävyysklubin hankkimisesta jostakin Suomen maaseudulta. Veli Kari Nurmelan aloitteesta päädyimme ystävyysklubin etsinnässä LC/Joutsaan. Ystävyysklubitoiminta alkoi 1985 ja on jatkunut ja jatkuu edelleen vuosittaisina tapaamisina. Järjestelyvastuu on vuoronperään kumpaisellakin klubilla. Lisäksi on ollut molempien klubien velji- en epävirallisia tapaamisia retkien suunnittelujen ja juhlien merkeissä.

Myös yhteistyö Länsi-Vantaan kuuden Lions-klubin kesken alkoi 1980-luvun alussa meidän klubimme aloitteen pohjalta. Tarve tälle yhteistyölle tuli aluksi halusta koordinoida eri klubien avustukset mm. kouluille tasapuolisiksi. Sen lisäksi on yhdessä toteutettu useita yhteisiä aktiviteettejä.

1980-luvun alussa käynnistettiin myös klubin ladyjen aktiivinen yhteistyö. Mitään virallista organisaatiota heillä ei ole ollut. Usein presidentin puoliso on ollut toiminnan vetäjän, varapresidenttien tai sihteerin puolisojen avustamina.

Klubimme toimintaan ovat kuuluneet myös erilaiset juhlat. Joka vuosi on vietetty klubin vuosijuhlia ja useana vuonna myös pikkujouluja. Lisäksi ladyt ovat järjestäneet monena vuonna ns. kevätiehan.

Lions Club Vantaa/Etelän lippu

Lipputoimikunta veli Ossi Jussilan johdolla antoi klubin pöytästandaarin suunnittelun taiteilija Arvo Martiskaisen tehtäväksi. Se valmistui 1975 ja samalla mallilla tehty lippu vihittiin 1981. Standaarin symboliikka on seuraava:

Sininen vana kuvaa Vantaan jokea. Liekki paikakakunnan ensimmäisiä tulia, jotka syttyivät joen partaalle noin 5 500 vuotta eKr.

Lipun nauhoihin on vuosien saatossa liitetty Melvin-jäsenten ja AR-ritarien merkit.

*Veikko Väisänen avaamassa veljespäivää 2011.
Pöydällä on klubin ja piirin standardit.*

2.2 Toinen puoliaika 1991 – 2011

1990-luku alkoi klubissa hyvin energisesti. Ratagolf antoi hyvän pohjan monipuoliseen avustukseen ja tukitoimintaan. Nuorisotyö sekä vanhusten ja vammaisten tukeminen ja kansainväliset projektit olivat pääkohteitamme.

Kun vakinaista kokouspaikkaa ei meillä vielä tai enää ollut, oli mielenkiintoinen mahdollisuus laajentaa elämän kuvaa ja henkistä tietämystä siitä ympäristöstä, jossa elämme. Yritysvierailuja teimme kohtalaisen usein, mikä silloisen ikärakenteemme perusteella olikin luonnollista. Kuvamme yhteiskunnasta ja sen kehityksestä sai syvyyttä. Saimme tietoa eri alojen toiminnasta. Sehän on eräs lions-toiminnan tarkoituksista. Samalla kertaa saatoimme myös pitää kokouksemme kulloisenkin isäntäyrityksen tiloissa sekä kokea sen vieraanvaraisuutta. Vuosittain teimme myös yhteisiä teatterikäyntejä eri teattereihin eteläisessä Suomessa.

2.2.1 Klubin toiminnan kehittäminen

Oman toiminnan kehittämisessä klubin voimavaroja on lisätty erityyppisissä viikonlopun seminaareissa ja veljestapaamisissa. Näitä on pidetty muutaman vuoden välein, paikkoina ovat olleet Karjalohja, Jaala, Vihti, Tammela ja Vantaan Varisto (2 kertaa).

Vuonna 2009 N-piiri alkoi yhtenäistää klubien toimintatavoitteita strategisilla ohjeilla. LC Vantaa/Eteläkin laati omaan toimintaansa soveltuvan strategian.

Otso Kuusisto esittämässä strategiapalaverin tulosta 2006.

Klubimme strategiapaperit ovat herättäneet huomiota LIONS-liitossa ja niitä on käyty esittelemässä muille klubbeille useissa koulutustilaisuuksissa. 2006 LVRUn majalla Varistossa tehty strategia on seuraavalla sivulla.

Klubilla on yksi huoli ollut yli muiden ja se on ns. ukkoutuminen. Uusia jäseniä on sitä vaikeampi hankkia mitä kauemmin edellisestä uuden veljen vastaanottamisesta on aikaa. Eläkkeelle siirtymisten myötä myös tuntuma potentiaalisiin jäseniin on heikentynyt. Siis "halu on, mutta kyky puuttuu"-ilmiö on uhkana meilläkin.

Ensimmäinen strategiapalaveri pidettiin Hannes Heikkosen mökillä Karjalohjalla keväällä 1984.

Kuvassa vasemmalta Hannes Heikkonen, Taisto Tammi, Kari Nurmela ja Seppo Vaalavuo.

LIONS CLUB VANTAA/ETELÄN STRATEGIA

VISIO

Aktiivinen klubi

MISSIO

"Me palvelemme"

PÄÄMÄÄRÄ

Toiminta-alueellaan tunnettu ja arvostettu Lions klubi, joka toimii osana Lions palvelu- ja hyväntekeväisyysjärjestöä ja jossa jäsenet toimivat, kehittyvät ja viihtyvät nyt ja tulevaisuudessa.

TOIMINTA-AJATUS

LionsClub Vantaa/Etelän toiminta-ajatuksena on kansainvälisen Lions-liikkeen periaatteita ja tavoitteita noudattaen edistää alueellaan yhteiskunnallista ja yleishyödyllistä toimintaa, kannustamalla jäseniään hyvässä toveruudessa ja yhteishengessä tapahtuvaan epäitsekkääseen ja aktiiviseen palvelutoimintaan.

TAVOITTEET

*Tavoite 1: Aktiivinen ja riittävä jäsenistö (vähintään 25)
Tavoite 2: Turvallinen, terveellinen ja viihtyisä asuinympäristö
Tavoite 3: Aktiivinen toiminta LC-organisaatiossa*

HANKKEET

1. Klubin toiminnan turvaaminen ja kehittäminen

- 1.1. Uusien jäsenten hankinta.*
- 1.2. Ratagolf-toiminnan ylläpito ja kehittäminen*
- 1.3. Oman klubitoiminnan kehittäminen*
(Kokouskäytäntö, viihtyvyys, yhteishenki, yhteistoiminta, esim lentopallo)
- 1.4. Toimiva ja viihtyisä klubitila*
- 1.5. Ladyjen aktiivinen toiminta*

2. Lasten ja nuorten hyvinvointi

- 2.1. Vuosittainen rauhanjuliste-kilpailu*
- 2.2. Koulujen stipendit*
- 2.3. Lions Quest-koulutus*
- 2.4. Nappulahiihto ym tapahtumat*
- 2.5. Länsi-Vantaan 7-vuotiaiden perehdyttäminen ratagolfiin*
- 2.6. Vuosittainen Jokuomanpuiston puistotapahtuma yhteistoiminnassa Vantaan kaupungin kanssa*
- 2.7. Yleisötilaisuuksien järjestäminen*
(Aiheina mm.: Terveystenhoito-, huume-, päihdeasiat ym.)

3. Ikäihmisten palvelutyö

- 3.1. Vertaisohjaajatoiminta (Martinpuisto)*
- 3.2. Myyrinkodin asukkaiden ulkoiluttaminen*
- 3.3. Sotainvalidien ja -veteraanien virkistystoiminta*
(Oulunkylän kuntoutussairaala)

Jaalan strategiakokouksessa olivat paikalla mm. Markku Klami, Torsti Linnanmäki, Sepo Ronni, Jarl Dromberg, Antti Kilpanen ja Ossi Jussila.

2.2.2 Yritysvierailuja

Vierailimme eri tyyppin voimalaitoksilla tutustumassa niin uusiutuviin kuin uusiutumattomiinkin tuotantotapoihin. **Imatran Voiman** vieraina Inkoossa syyskuussa 1991 saimme tietoa pajun kasvattamisesta polttoaineeksi ja nähdä aurinkovoiman kehittyviä talteenottotapoja sekä perehdyimme tuulivoiman tutkimukseen ja tietysti tosivoimaan, sähkön tuottamiseen kivihielessä.

Moderni pesula- ja siivoustoiminta tuli tutuksi **Lindström-yhtiöiden** vieraana joulukuussa 1992. Nämä perustoimet, joita me veljet kotona luutulla ja pölynimurilla armaitten ladyjemme pikku apulaisina hoitelemme, ovat yritysmaailmassa jo totista teollista toimintaa.

Ravitoiminnasta saimme insider-oppia **Vernon raviradalla**, kun charterveljemme Erkki Nieminen antoi vinkkejä raviveikkauksesta ja esitteli Vernon tiloja ja toimintaa helmikuussa 1993.

MTV3:n televisio-ohjelmien tekemiseen saimme tuntumaa maaliskuussa 1993 Pasilassa ja piipahtaa uutisstudiossakin juuri ennen uutislähetystä. Totesimme, että tutut uutisten lukijat ovat ihan oikeita ihmisiä. Tavalliselta tuntuvat ohjelmat ruudusta katsottuna eivät kerro sitä tekniikan, varusteiden, aikataulujen, henkilöiden ja kurinalaisuuden määrää, mikä niiden toteuttamiseen ja lähettämiseen tarvitaan.

Amerpapin yritysmaailman laajuus monipuolisena paperialan toimijana tuli tutummaksi pitäessämme tuon paperitukkurin tiloissa hallituksen vaihtokokouksemme kesäkuussa 1993. Kyseisen yrityksen tuotteita klubimme on käyttänyt varsinkin sihteeriensä työssä.

Olut- ja virvoitusjuomateollisuuteen olemme saaneet tutustua pariinkin otteeseen vuosina 1994 ja 2005 **Sinebrychoffin** tuotantolaitoksella Keravalla. Tämä tuoteryhmä on sitten vuosien mittaan osoittautunut niin läheiseksi meille, että siitä on oma tarinansa tämän historian lehdillä.

Keväällä 1995 olivat vuorossa autokauppa (**Aro-yhtymän Autokeskus** Kona-lassa) ja tekninen suunnittelutoiminta (**Projekti-insinöörit Oy** Myyrmäessä) sekä vuoden lopulla lähienergiamme, **Vantaan Sähkölaitos Oy:n** Martinlaakson voimalaitos, missä meille kaukolämpö tuotetaan.

Metsäntutkimuslaitoksen tiloihin ja historiaan meitä opastettiin syyskuun klubikokouksessa 1995 Tikkurilassa. Presidentti Relanderin panos suomalaiselle metsäntutkimustoiminnalle aukeni tuon vierailun aikana. Huhtikuussa 1996 pidimme kokouksemme vierailulla **SOS-lapsikylässä** Espoossa.

Ammattikorkeakoulutus alkoi maassamme 1990-luvun lopulla. Sen periaatteisiin ja tavoitteisiin pääsimme heti alkuvaiheessa kiinni, kun klubimme piti kokouksen Espoon-Vantaan Teknisen oppilaitoksen (**EVTEK**) nykyaikaisissa ja monipuolisen, vaativan erikoiskoulutuksen tiloissa Myyrmäessä.

Kaudelle 1997-98 valittu hallitus otti edeltäjältään tehtävät vastaan Tikkurilan väritehtaan tiloissa, **Tikkurila Paints** 'in vieraana. Tämäkin kohde on Vantaan huipputeknologiaa, mikä tunnetaan ympäri maailman. "Maalaa maailmasi"-mainos tuli eläväksi.

Lokakuussa 1997 vuosikokouspaikkana oli Vantaan tiedekeskus **Heureka**. Sen eri näyttelyissä ja planetaarion Sademetsä-esityksessä aika kului niin, ettei olisi millään ehtinyt pois lähteä.

Syksy 1998 aloitettiin veljien ja ladyjen yhteisellä bussimatalla Raumalle. Vanhan Rauman upeaa puutalokeskustaa ja sen erityistä historiaa esittelivät meille oppaamme LC Rauma/Reimarin jäsenet ladyineen. Sieltä jatkoimme Eurajoelle **Teollisuuden Voiman** Olkiluodon ydinvoimalaitokselle. Se sopi kohteeksi sikäläkin erinomaisesti, että vuosikymmenen lähestyä päättymistään oli energiaympyrämme sulkeutumassa: Inkoon pajuista Olkiluodon ydinvoimaan. Laitoskäynnin jälkeen kokouksemme voimalan vierasmajalla aterioineen täytti vaativankin maun vaatimukset.

2000-luvulle siirryimme kokousvierailulla keväällä 2001 uudessa **Sanoma-WSOY:n** Sanomatalossa Helsingissä. Rakennuksen suuruus ja monipuolisuus tulivat esille kolutessamme sen alhaalta, -18 metristä ylös aina 9. kerroksen terrassitasolle maisemia ihailemaan. Median nykyaikaistumiseen oli isäntäyritys varautunut mm. lehdentekosimulaattorilla, johon erityisen innokkaina olivat koululaiset olleet opettelemassa. Tämän vierailun merkitys tuli klubille voimakkaasti esiin, kun isäntämme ja vierailun mahdollistaneen klubiveljemme Pekka Yrjölän elämä päättyi ankaran sairauden murtamana vain neljää kuukautta myöhemmin.

Yritysvierailut harvenivat veljien ikääntyessä. Syksyllä 2003 kävimme **Vaisala Oy:ssä** mittaustekniikan huippuyrityksessä Vantaanlaaksossa, keväällä 2004 Helsingissä **Goldwellin** hiustenhoidon näkymiin tutustumassa, Keravalla tammi-kuussa 2005 **Sinebrychoffilla** ja marraskuussa 2008 **Philipsillä** Vantaalla magneettikuvauksen tekniikkaa ihmettelemässä. Kun työelämä vaihtui eläkepäiviin, vaihtuivat yritysvierailut sekä Leijonaluolassa että Martinlaakson koululla järjestettyihin yleisötilaisuuksiin.

2.2.3 Mukana palvelussa

Harjulinnan leiriläisiä Suitiassa 2001

Myyrinkoti oli vanhustyön osalta monipuolinen pääkohteemme vuosina 1996 – 2006. Järjestimme Myyrinkotiin vuosittain joulupukin. Loppiaisbingo ja tanssit oli suosittu tapahtuma. Osastoille lahjoitimme mm. TV-laitteita.

Myyrastissa on muutama veli ladyjen tuella avustanut kokkikoulu- ja miesten kerhotoimintaa. Oulunkylän kuntoutussairaalassa toteutettiin kolme aktiiviteettiä: lahjoitimme potilasvuoteen, viihdepuolelle syntetisaattorin sekä järjestimme kerran bingotilaisuudenkin.

Ulkoisiin aktiviteetteihin osallistuimme hyvinkin mittavasti ja aktiivisella panoksella. Näitä olivat Punainen Sulka-kampanjat, Campaign Sight First I ja II, nuorisoleirit Evolla ja Siuntion Harjulinna, Digi-TV 2007, NASU 2001.

Nuorisoleirien järjestelyissä meillä oli mittava panos ohjelman suunnittelussa ja läpiviemisessä. Kun leirit olivat viikon mittaisia ja sijaitsivat Vantaalta syrjässä, oli kuljetuksissakin omat kiemuransa.

Kun Suomessa päätettiin siirtyä televisiolähetysten digitalisointiin v. 2007, pyydettiin lioneita apuun. Tiiviin koulutuksen jälkeen koko maahan nimettiin valtuutettuja digiasentajia, jotka erityisen tilausjärjestelmän kautta saivat alueillaan asennustilaukset. Meiltä toiminnassa oli mukana neljä veljeä, Esa Uotila, Håkan Sandell, Leo Halonen ja Otso Kuusisto. Heistä Leo sijoittui koko valtakunnassa toiselle sijalle asennusten lukumäärässä.

LC Vantaa/Pähkinärinne ideoi pelastuspalveluajoneuvon ja organisoii sen lahjoituksen Finn Rescue Forcen käyttöön luonnonmullistusten pelastustehtäviin

tiettömien taipaleiden päähän tarvittaessa lentokuljetuksella. Lähdimme mukaan hankkeeseen 20 000 markan panoksella. Patrian valmistama ja varustelema ajoneuvo luovutettiin pelastusnäytöksen myötä Helsingissä pelastuslaitokselle Malmin lentoasemalla säilytettäväksi.

NASU on saapunut kohteeseen hälytyksen saatuaan. .

2.3 **Kokoontumispaikka**

Klubitoiminnassa erittäin suuri merkitys on vakituisella kokouspaikalla. Aikanaan ravintola Kultaivaoksessa kokoukset päättyivät, kun ruokailumahdollisuus loppui. Muutaman vuoden jälkeen pääsimme mukaan Leijonaluolan käyttöön, kun naapurimme LC Vantaa/Martinlaakso oli siitä luopumassa klubin maksukyvyn heikentynyttä.

Kokouksen jälkitunnelmissa veljet Kuussaari, Lyyra, Linnanmäki, Halonen ja Meriluoto.

Kymmenen vuotta elettiin luolaelämää, ja taas tuli lähtö, kun rakennus purettiin uuden ja uljaan Martinlaakson Ostarin tieltä. Luolaa jäimme haikailemaan, olihan se mahdollistanut niin monien tilaisuuksien pitämisen. Ja kokousten jälkeen siellä oli oiva tilaisuus vapaamuotoiseen yhdessä oloon. Vuoden 2009 jälkeen olemme kokoontuneet useimmiten Fur Centerissä.

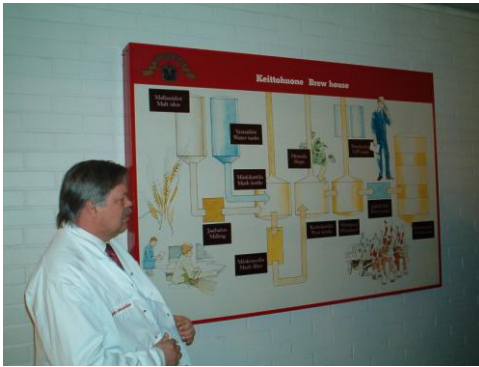
Leijonaluolassa aterointi oli alkuvuosina ongelma. Klubi tukeutui usein samassa talossa olevan pizzerian palveluihin. Apu löytyi kuitenkin omista joukoista. Veljemme Pentti Salmi osoittautui mainioksi kokiksi, joka on hoitanut lukuisien klubikokousten ruokatarjoilun sekä monien juhlien täydellisen illallismenun. Usein illalliseen on liittynyt hyvin valittujen oluiden nauttiminen: Ensin alkupalojen kanssa laadukasta lageria, sitten punaisen lihan painikkeeksi täyteläistä tummaa ja lopuksi suklaan sulattavaa portteria!

Perusteellista yhteistyön valmistelua

Joutsan klubin ja meidän ystävyysklubitoiminnan alussa pidettiin ennen suuria tapaamisia yhteisiä valmisteluneuvotteluja. Useimmiten ne tapahtuivat hotelli Joutsenlammessa. Sen johtajana oli tuohon aikaan veli Nikkanen LC/Joutsasta. Meille vantaalaisille oli järjestetty ilmaiset ateriat ja majoitus siellä. Erään kerran neuvottelutilaisuus jatkoineen oli melko "kosteaa". Niinpä seuraavana aamuna, kun tuli kotiinlähdön aika, mietittiin, kuka ajaa. Oli nimittäin niin, että itse auton omistajakaan ei ollut oikein ajokunnossa. Neuvottelun jälkeen valittiin ajaksi se veljistä, joka oli ajokuntoisin. Vaikka tälläkään veljellä ei ollut ajokorttia mukana, joutui hän riskipelillä auton rattiin. Hyvällä onnella saavuttiin sitten ilman kommelluksia kotimaisemiin.

2.3.1

KOFFille kiireessä ja hitaammin

Kuvasarja vierailultamme 13.1.2005: Ylinnä.: Kimmo Jääskeläinen ja prosessikaavio.2.ylh.: Tietoa ahmimassa mm. veljet Nieminen, Tuhkanen J, Kuussaari. Sandell, Rantasalo ja Kuusisto. 3. ylh.: "Hyi, kuinka hyvää!" K.Jääskeläinen ja P.Salmi Alinna: Sihteeri Kari Tuhkanen raskaan kokouksen jälkeen

Kuten toisaalla jo on kerrottu, olut ja siihen liittyvät taidot ovat kovasti klubiveljiä kiinnostaneet. Ensimmäinen vierailu panimossa osoitti, ettei meillä liian pitkiä kokouksiltoja helposti ollut. Maaliskuussa 1994 pidimme normaaliin tapaan listan mukaisen kokouksemme Martinlaakson koululla oikein lohkon puheenjohtajan (LPJ) Jaakko Simojoen vieraillessa klubissamme ja ladyjen todistaessa. Juhlallisesti otettuumme klubiin uuden jäsenemme Urpo Gröhnin keskeytimme kokouksen hetkeksi, hyvästelimme LPJ:n ja siirryimme odottavaan linja-autoon. Ohjeet kuljettajalle ja kokous jatkui klubiesitelmällä. Veli Pentti Salmi käsitteli erästä mielisimmistä aiheistaan, oluenpanoa. Tämä oli ilmeisesti pisin esitelmä, minkä hän oli siihen mennessä pitänyt, peräti 32,5 km!

Perillä meitä odotti jo seuraava vieraamme, itse piirikuvernööri (DG) Reima Nyrhivaara ladyineen! Sisällä yrityksen aulassa sitten tehtaan eli panimon tuotantojohtaja Kimmo Jääskeläinen otti ryhmän hoitoonsa, ohjasi esittelytiloihin ja niin se Pentin esitelmä sai vahvistusta kuvin ja sanoin, luonnollisesti myös hieman tuotettakin esiteltiin ja maisteltiin. Kierros tehtaalla, tiukoja kysymyksiä, syventäviä vastauksia ja sitten taas testaamaan tuotteita aterialla. Tässä vaiheessa myös DG piti puheenvuoronsa ja kehui meitä kannustaen vielä Sight First- kampanjan toteutuksessa. Sehän meni meiltä tosi hyvin, siitä tuli myöhemmin päämajan onnittelut ja palkinnot!

Presidentti Torsti (sama mies, joka Joutsassa toimi savuhälyttimenä) kiitti klubin puolesta ja ojensi standaarimme Sinebrychoffille ja DG:lle. Kotimatalla meitä taisi jo hieman laulattaakin.

Seuraavan kerran kävimme Koffilla vasta vuonna 2005, kun pöly oli hieman laskeutunut. Sillä kertaa meillä oli mukana taas LPJ, nyt Pekka Lieppinen. Isäntänä oli jälleen Kimmo Jääskeläinen. Kuviot olivat koko lailla samanlaiset kuin 12 vuotta aiemmin sillä erotuksella, että klubikokous pidettiin tehtaan esitelyhuoneessa. Mutta emmehän me mitään muistaneet, vaan piti taas vain kysellä, miten olutta pannaan. Ja meillehän se kerrattiin.

Bussilta meni katto!

Eräällä mahdollisesti Lahteen suuntautuneella teatterimatalla olimme varanneet kuljetukseen uuden komean ja korkean Korsisaaren bussin. Nautitun illallisen päätteeksi tunnelma kotiin palatessa oli iloisen riehakas. Viime hetkellä Louhelan kohdalla huomattiin, että lyhin jakelu-reitti kulkee Uomatien kautta ja kuskille annettiin tästä vinkki. Kaikki sujui hyvin rautatiesillalle saakka mutta sitten rysähti! Silta-aukko oli matala ja bussin katto avautui yli kymmenen metrin matkalta kuin sardiinipurkin kansi. Vauhti oli niin hyvä, että bussin loppupää luisui sillan ali ja oikotie toteutui suunnitellusti - tosin hyvin viileissä olosuhteissa.

Mustaa makkaraa!

Nappulahiihtojen aikana osa makkaran ostajista ihmetteli mustiksi menneitä, karrelle palaneita makkaroita ja väittivät, etteihän niitä enää kukaan huoli. Samassa Salosen Timppa tuli kovaäänisesti paikalle ja vaati, että ko. makkaroita pitää paistaa enemmän, sillä eivät ne ole mistään kotoisin, kun eivät kuulemma olleet tarpeeksi kypsiä. Joten kyllä sitä pitää makkaran pais-tossakin huomioida eri asiakasryhmien makutottumukset.

Sahtia!

Melkein jokaisella ystävyysklubivierailulla Joutsaan on meille tarjottu sahtia, sikäläistä juhla-juomaa. Kuten arvoisa lukija ehkä tietääkin on eri tilaisuuksia varten hieman eri makuisia ja eri vahvuisia sahtieriä. Monet joutsalaiset eivät pidä sahtia alkoholijuomana. Eräällä vierailullamme Joutsan klubin jäsen ja entinen nimismies kertoi siitä esimerkin.

”Eräänä sunnuntaina poliisi oli saanut hälytyksen Suomen järven ylittävälle lossille. Siellä paikallinen isäntämies oli ajanut lossille niin varomattomasti, että auton etupyörät olivat luis-kahtaneet lossin reunan yli. Kuulustelussa auton kuljettajalta kysyttiin, oliko hän nauttinut sinä päivänä alkoholijuomia Siihen tämä vastasi: En ole nauttinut alkoholia. Otin vain sahtia muutaman lasillisen pyhän kunniaksi.”

Eero ja Meeri Rantaniemi ja sahtipönikkä

2.4 Matkat, vierailut ja erikoiset tapahtumat

2.4.1... ja sitten me ryypättiin, vai...

Rajamäen rykmentin vieraana

Klubi vieraili maaliskuussa 1981 Oy Alko Ab:n Rajamäen tehtailla. Isäntämme (lionsveljiä Rajamäeltä) odottelivat bussimme tuloa klo 15 ja teimme pikaisen kiertokäynnin uudella alkoholijuomatehtaalla. Yhtä nopeaa oli käynti Rajamäen tehdasmuseossa, jossa vanhat tislaimet ja Molotovin koktaili herättivät laajempaa kiinnostusta. Pidimme Alkon rakennuttamassa ja ylläpitämässä Rajakaarissa nopean kokouksen, kun isännät jo hoputtivat meitä aterialle. Ruokalajit oli valittu Koskenkorvareyryille sopiviksi. Parin tunnin aterioinnin jälkeen meidät saatettiin kotimatalle pienin eväspulloin. Eväät tyhjenivät matkalla Kulta-kaivokseen, jossa janomme ymmärrettiin. Valomerkkien jälkeen osa ryhmästä jatkoi vielä läheiseen Pyykköjen saunaan, josta viimeiset poistuivat isäntäväen lähdettyä aamulla töihin. Tästä matkasta ei ole kuvia säilynyt.

Kulttuuria ja alkoholikulttuuria Kanta-Hämeessä ja Pirkanmaalla

Helmikuussa 1996 lauantaisena pakkasaamuna viisitoista vuotta myöhemmin täysi bussi lähti kuljettamaan ladyja ja veljiä kohti Hämettä. Ensimmäisenä kohteena oli Hämeen ammattikorkeakouluryppäeseen kuuluva Lepaan puutarhaoppilaitos, jossa tutustuimme rehtori Matti Puotilan opastuksella puutarhurinikseihin, tilaviinin valmistuksen tuotanto- ja oppimissaloihin ja näimme, miten floristikko valmentautuu Euroopan mestaruuskilpailuun. Lounaalla maistelimme tilkkaset koulun omaa viiniä ja jatkoimme naapurikunnan Pälkäneen puolelle Rönnavikin tilalle. Iloinen emäntä Eila Rönni tarjoili kahvia talon isossa tuvas- sa ja kertoi, miten sukutilasta 15 hehtaaria tuottaa karviaista sekä valkoista, vihreää, punaista ja mustaa viinimarjaa. Enää ei pitänyt puhua herukasta; viin- ihän tehdään viinimarjasta! Useimmat ostivat tuotantotilojen kierroksen jäl- keen puodista viinipullon tai kaksi, maistuihan se pieni tarjoilutilkka niin houkut- televalta. Vehoniemen upean harjumaiseman jälkeen saavuimme Tampereen keskusta- an, Finlaysonin tehdasympäristöstä muokattuun palvelu- ja kulttuuri- keskukseen ja siellä Plevnan panimoravintolaan. Plevnan pimeässä teh- dassalissa oli syttynyt 15.3.1882 insinööri Carl v. Nottbeckin aloitteesta en- simmäisen kerran koko Pohjoismaissa sähkölamppu ja nyt siellä toimii maan suurin ravintolapanimo. Tutustuimme panimoon, sen hyviin tuotteisiin ja nau- timme tilaamamme makkaralautasen. Emme tietenkään voineet kieltäytyä omistajaohjaja Timo Tähtisen tarjoamasta lähtöluesta, olihan Tampereen teatteri vain kivenheiton matkan päässä. Siellä meitä odotti Kalle Päätalon elämän huuruisia vuosia valottava näytelmä ”Tammerkosen sillalla”. Pakka- nen oli kiristynyt uudelleen, mutta kylmässä bussissa oli termoskannuissa höy- ryvää, täyteläistä lämmikettä kotimatalle.

2.5 Urheilutoiminta

Nappulahiihto

Klubi on järjestänyt Jokiuoman puistossa ratagolfalueen ympäristössä 5 ... 9 – vuotiaille tytöille ja pojille hiihtokilpailun, nappulahiihdot. Ensimmäisen kerran kisat pidettiin 27.1.1990 ja viime talvena (5.3.2011) järjestettiin kisat kuudentoista (16.) kerran. Kuutena talvena on lumen puute estänyt kilpailujen järjestämisen. Osanottajia on ollut 20 – 72 neljässä sarjassa, ennätys toistaiseksi talvelta 2010. Kilpailijoita ovat olleet tukemassa vanhemmat, isovanhemmat ja sisarukset. Ilmassa on ollut suuren urheilujuhlan tunnelmaa. Sarjojen kolme nopeinta hiihtäjää on palkittu mitaleilla ja kaikille osanottajille on jaettu suklaalevyä, mehua ja runsaat aplodit.

Nappulahiihtäjiä valmiina kilpailuun

Yhtenä vuotena jaettiin osanottajille palkintona teatterilippuja Martsarin nuorisoteatterin esittämään lastenäytelmään. Vantaan Sanomat on julkaissut lähettämämme tulokset ja joinakin vuosina seikkaperäisemmänkin kilpailuselostuksen. Kilpailujen järjestelyistä on vastannut koko klubi ladyineen. Kilpailusta on annettu ennakolta maksullinen lehti-ilmoitus Vantaan Sanomiin. Lisäksi on alueen kouluille, lastentarhoille ja yleisille ilmoitustauluille jätetty ”tolppailmoitukset”. Nappulahiihto on ollut yksi meidän palveluaktiviteeteistamme ja koska se on järjestetty pari kuukautta en-

Kilpailu on ollut kovaa, mutta palkinnot ovat olleet kaikille mieleen!

ennen ratakauden alkua, se on tilaisuutena käynyt ennakkoilmoituksena ja muistutuksena pääaktiviteettimme, ratagolfkauden alkamisesta.

Lentopallo

Klubi on osallistunut 1980 alkaen lohkon lentopalloturnaukseen ja saavuttanut useita kakkossijoja. ”Itseoikeutettu ja ikuinen” voittaja on ollut LC Kaivoksela,

Peliä on syntynyt myös LC Joutsan kanssa

jolla on useita N-piirin mestaruksiakin. 1983 alusta klubi on varannut viikoittaisen pelivuoron. Pelikenttinä ovat olleet Mårtensdalin ja Myllymäen koulun ja Espoo-Vantaa teknillisen ammattikorkeakoulun (vuodesta 1989 alkaen EVTEK) liikuntasalit.

Viime vuosina pelaajat ovat huolehtineet salivuokransa itse.

Ratagolfturnaukset

Klubimme ratagolf avattiin 25.6.1987. Vuonna 1988 järjestettiin ensimmäinen lohkon pienoiskolfturnaus, jonka klubimme voitti, kuten useimpana seuraavana

2006 parhaat Leo Halonen, Pentti Salmi, Kari Tuhkanen, Markku Lyyra ja Esa Uotila

vuotena. Ensimmäinen N-piirin ratagolfturnaus järjestettiin piirikubernöörin läsnä ollessa 17.5.1992. Tarkoituksena oli luovuttaa kilpailun puhtas tuotto kansainväliseen LCIF:n Sight First-kampanjaan; vähäisen osanottajamäärän vuoksi tuottoa ei syntynyt. Klubin miesjoukkueet veivät kaksi ensimmäistä sijaa ja ladyemme voittivat sarjansa. Erkki Niemisen tulos 35 lyöntiä oli vaativalla kentäkentällämme lähes rataennätys. Alueemme lionsklubien I Vantaa Openin voitti

v. 2004 Martinlaakson klubi, mutta kun seuraavalla kerralla oma klubimme voitti kaksi ensimmäistä sijaa, kilpailu ei ole enää herättänyt kiinnostusta.

Osallistuminen kilpailuihin

Klubi osallistui 1980-luvulla Vantaan lionsklubien välisiin viestihiihtokilpailuihin Kuusijärven maastossa. Viisihenkinen joukkueemme (3 veljeä ja 2 ladya) saavutti parhaimmillaan kolmannen palkinnon.

Samoihin aikoihin järjesti silloinen Etelä-Vantaa-lehti Myyrmäen-Martinlaakson alueella Etelä-Vantaa-juoksun (10 km), johon järjestöt haastoivat toisiaan joukkuekilpailun muodossa. Klubi osallistui parina vuotena nelihenkisellä joukkueella ja kummallakin kertaa kaikki veljet selvisivät maaliin.

80-luvun alussa järjestettiin uudella Myyrmäen kentällä klubien välinen cooper-testi. Vähäisen osanottajamäärän vuoksi tilaisuutta ei ole uusittu.

2.6 Toiminta omaksi iloksi

Klubin ladyjen ja veljien ja myös Joutsan ystävyysklubin edustajien kanssa yhdessä tekemien teatterimatkojen luettelo on pitkä: on käyty omalla näyttämöllä Martinlaakson koulun auditoriossa, Helsingissä, Turussa, Tampereella, Lahdessa ja Tallinnassa; on nähty raskaita ja vaativia draamoja, melodraamoja, komedioita, farsseja, musikaaleja, operettia, oopperaa, balettia - klassikoita ja päiväperhoja; on nautittu niin kulttuurista kuin yhteisistä aterioista sekä iloittu yhdessäolosta.

Klubin ladyt ja veljet ovat myös itse esiintyneet, iloksi itselleen ja toisilleen.

Torsti Linnanmäki Tyynenä

Vuosijuhlissa, pikkujouluissa ja ladyriehoissa on vierailut seitsemän veljestä venloineen, tiernapoi-
kia, revyy- ja tanssitähtiä, television viihdeohjelmien julkkiksia, yrjöyrinkoskia, olavivirtoja, lailakinnusia, vitsinikkareita; luettelo on pitkä. On laulettu yhdessä ja erikseen; on aplodeerattu ja saatu aplodeja. On tehty ruokia, olutta, on puhuttu ja nautittu niistä. Lyhyesti sanottuna: on viihdytty yhdessä.

"Seitsemän veljeksien" esityksessä 2002 vuosijuhlissa Haagassa.

Venla Torsti Linnanmäki, Männistön muori Jouko Tuhkanen ja veljet Ossi Jussila, Pekka Kuussaari, Eero Rantaniemi ja Timo Salonen.

2008 marraskuussa alettiin klubikokouksissa pitää veljenvarteja, ikäjärjestyksessä Jouko ensimmä-

mäisenä. Parina viime vuotena vuorossa ovat olleet jo nuoret, alle 70-vuotiaat. Kukin veli on vuorollaan kertonut elämästään, kokemuksistaan, tärkeistä asioistaan. On naurettu ja herkistytty.

2.7 Klubin viestintä

2.7.1 Sisäinen tiedottaminen

Klubin 40-vuotisen toiminnan aikana tärkein sisäinen tiedotus- ja informaatio-kanava on ollut kuukausikokous. Kokousasiat ovat säännöllisesti kuuluneet presidentin ja sihteerin asiat, joissa on informoitu ja käsitelty klubille osoitetut lionsjärjestön kansainväliset ja kansalliset sekä muut kirjeet sekä rahastonhoitajan raportti taloustilanteesta ja toimikuntien esittämät asiat. Klubin toiminnan alkuvaiheissa sihteeri toimitti kokouksen pöytäkirjan henkilökohtaisesti jäsenten kotiin, myöhemmin käytettiin postin palveluja. Nykyään kokouspöytäkirjat ja muut asiakirjat toimitetaan jäsenille sähköpostina. Klubin hallitukselle on annettu valtuus päättää taloudellisista sitoumuksista sovittuun rajaan asti sekä velvollisuus jälkikäteen informoida näistä klubia kuukausikokouksessa. Tavoitteena on ollut näin parantaa klubin sisäistä informaatiota ja kokousten laatua ja kiinnostavuutta.

Klubillamme on ollut netissä muutaman vuoden ajan webmasterimme Håkan Sandellin luoma kotisivu tunnukseksi www.lions.fi/district107-n/VantaaEtela/ ja käyttämällä klubin jäsenille annettua käyttäjätunnusta ja salasanaa päästään klubin sisäisiin tiedotteisiin. Sivustoa ylläpitää tiedottaja-webmaster, tällä hetkellä niiden ansiokas luoja, Håkan Sandell.

2.7.2 Ulkoinen tiedottaminen

Klubimme säännöissä määritellään klubin tarkoitus, jonka toteutumisesta on raportoitava sovitulla tavalla lionsklubien kansainväliselle järjestölle (Lions Clubs International, LCI), Suomen Lions-liitolle ja omalle N-piirille. Klubille on tärkeää oman toimintansa ja jatkuvuutensa ylläpitämisen kannalta pitää yhteyttä myös kotikuntaansa ja lähiympäristöönsä, joten sen on tiedotettava toiminnastaan mahdollisimman tehokkaasti. Vuosien varrella ovat tiedotuskanavinamme olleet piirimme lehti LeijonaNsanommat, valtakunnallinen Lionlehti, ja paikallislehemme Vantaan Sanomat (Etelä-Vantaa), joihin olemme lähettäneet kirjoituksia toiminnastamme ja ilmoittaneet tulevista tapahtumistamme. Muista tiedotusvälineistä voidaan mainita Ylen aluetoimitus, Helsingin Sanomien Minne mennä -palsta sekä lukuisat ajankohtaisjulkaisut, kuten Partiopamaus ja vastaavat. Myös alueen koteihin on toimitettu ilmoituksia; esim. 90-luvulla 15.000 kpl Länsi-Vantaan kartan sisältäviä ratagolf-tiedotteita ennen kauden alkua. Nappulahiihdoista on lehti-ilmoituksen lisäksi jaettu tietoa alueen kouluihin ja lastenpäiväkoteihin ja -tarhoihin. Vantaan Sanomien kanssa olemme sopineet verkkouutisten toimittamisesta. Ajankohtaisia asioita voidaan päivittää ja lukea osoitteesta www.vantaansanommat.fi/lc-vantaa-etela.

Onko klubimme onnistunut tiedottamisessaan, on vaikea arvioida ja mitata. Parantamiseen ja kehittämiseen on varmasti varaa ja tarvetta. Luullaksemme olemme kuitenkin oikealla tiellä tässäkin asiassa.

3 HUOMIONOSOITUKSET

3.1 *Melvin Jones- ja Arne Ritari-jäsenyydet*

Kaksi suomalaiselle lions-toiminnalle tärkeää merkkihenkilöä ovat olleet chicalainainen lakimies Melvin Jones ja Seinäjoelta Yhdysvaltoihin siirtolaisena muuttanut liikemies Arne Ritari. Heistä ensin mainittu perusti koko kansainvälisen lions-järjestön vuonna 1917 ja jälkimmäinen toi LIONS-toiminnan Suomeen vuonna 1950.

Näiden miesten nimiä kantavilla palkitsemisjärjestelmillä klubit voivat suunnata avustuksiaan ja samalla kertaa muistaa ansioituneita jäseniään tai toimintaa tukeneita henkilöitä kohdistamalla lahjoitukset heidän nimiinsä. Näin ovat saaneet alkunsa Lions Clubs Internationalin säätiön, LCIF:n Melvin Jones Fellow- ja Suomen Lions-liiton ARS-säätiön Lionsritari- nimitykset. Nämä nimitykset ovat samanarvoisia, eroavuus on avustusvarojen kohdistamisessa.

LCIF:lle suunnatut lahjoitukset käytetään maailmanlaajuisten avustus-, koulutus- ja palveluaktiiviteettien toteutettavaksi. Viime vuosina suurin huomio on kohdistunut tarpeettoman so. parannettavissa olevan sokeuden poistamiseen sekä luonnonkatastrofien uhrien avustamiseen.

ARS-säätiölle ohjatut varat käytetään suomalaisiin aktiiviteetteihin klubien anomusten perusteella.

KLUBIN MJF- JA ARS- JÄSENYYYDET

Melvin Jones-jäsenyydet

1. Heikkonen Hannes	23.3.1990	9. Jussila Ossi	14.8.1996
2. Kilpanen Antti	18.6.1991	10. Tuhkanen Jouko	8.12.1997
3. Kuussaari Pekka	18.6.1991	11. Klami Markku	26.9.2001
+ 1. timantti	7.2.2008	12. Linnanmäki Torsti	25.9.2002
4. Salonen Timo	20.4.1993	13. Isomäki Antti	30.10.2004
5. Halonen Leo	1.4.1994	14. Kuusisto Otso	28.10.2006
6. Nieminen Erkki	1.4.1994	15. Salmi Pentti	7.2.2008
7. Orava Joonas	1.4.1994	16. Rantasalo Jaakko	25.10.2008
8. Vaalavuo Seppo	27.2.1996	17. Halonen Saara	25.10.2008

Arne Ritari Säätiön Lionsritarit

1. Halonen Leo	6.9.1996	4. Salmi Pentti	30.5.2003
2. Rantaniemi Eero	17.10.2001	5. Heiniö Hannu	28.10.2006
3. Pyykkö Harry	27.1.2003		

3.2 Kiitoskello

Klubin vuosijuhlissa on jo 25 vuoden ajan jaettu erityinen tunnustuspalkinto ansioituneelle klubiveljelle – kiitoskello. Sen luovuttamisen taustasta on vallinnut epätietoisuutta, joten tässä kertaukseksi palkinnon historiaa ja tarkoitusta.

Kari A. Nurmela oli klubin jäsen vuosina 1981 - 89 ja hän toimi piirihallituksessa lohkon ja alueen puheenjohtajana. Hänen aloitteestaan solmittiin ystävyyshankintasuhteita Joutsaan vuonna 1985. Alla hänen laatimansa kellon luovutussäännöt, joita on soveltaen noudatettu.

"Tällä päivämäärällä luovutan LC Vantaa/Etelälle vanhan vaskikellon, joka on kunniakkaasti palvellut Joutsanseudulla niin aisakellona kuin koululasten kokoonkutsujana välitunnin päättyessä. Tarkkaa ikää ei tunneta, mutta eri asiantuntijalausunnot sijoittavat kellon 1900-luvun alkuvuosiin. Aktiivisuus-palkinnoksi tarkoitetun kellon luovutussäännöt ovat:

- 1) Palkinto luovutetaan vuosittain vuosijuhlissa.
- 2) Luovuttajina istuva presidentti ja edellinen palkinnon saaja.
- 3) Kello luovutetaan veljelle, joka klubin toimikauden aikana on osoittanut :
 - erityistä toiminnallista aktiivisuutta
 - hyvää yhteishenkeä
 - hyvää valtakunnallista lionhenkeä
- 4) Palkinnon saa omaksi kolmesta (3) kiinnityksestä - mutta sitä ei voi saada sama henkilö peräkkäisinä vuosina.
- 5) Palkinnon saajan ratkaisee klubin hallitus. Mikäli joudutaan äänestämään, ratkeaa vaali sen hyväksi, jota presidentti kannattaa.

- 6) Palkinnon saaja kaiverruttaa nimensä kelloon.
- 7) Kellon lopullisesti omakseen saanut hankkii uuden kierto-palkinnon.

Vantaalla 12.10.1985

Kari A. Nurmela
LC Vantaa/Etelän presidentti
1985-86"

Past pres. Antti Isomäki ja siht. Urpo Gröhn luovuttamassa kiitoskelloa Pentti Salmelle 12.11.1996

4 AKTIVITEETIT JA AVUSTUKSET

4.1 Varhaiset aktiviteetit

Nuorella klubilla kesti aikansa ennen kuin päästiin vauhtiin aktiviteettien järjestämisessä. Kuitenkin jo ensimmäisenä toimintakautena osallistuttiin kummiklubin mukana lastenjuhlien järjestämiseen Kaivokselan koululla ja saatiin neljännes tilaisuuden tuotosta tyhjäan aktiviteettirahastoon. Yhteistyö LC Kaivokselan kanssa jatkui sitten viisi vuotta.

Heti ensimmäisenä vuotena osallistuimme nuoruuden innolla myös Lions-liiton 1972 organisoimaan Punaisen Sulan aktiviteettiin. Klubi möi 3 577 sulkaa ja 500 autotarraa ja niin tilitettiin liitolle kunnan tulos, 9 654 mk!

Toinen kansallinen aktiviteetti Operaatio Punainen Sydän järjestettiin jo huhtikuussa 1975. Silloin klubillemme asetettu tavoite ylitettiin lähes 50 % ja Lions-liitolle tuloutettiin 34 500 mk .

Punainen Sulka-kampanja oli jälleen keväällä 1984, jolloin klubin tavoite jälleen reippaasti ylitettiin – tulos 52 476,65 mk.

Itsenäinen aktiviteettitoiminta alkoi jo toisena toimintakautena. Järjestimme sääveikkauksen, jossa arvattiin Vapun päivän säätä klo 14 Seutulän kentällä.

Sääveikkaus järjestettiin 9 vuotena peräkkäin. Paitsi pääveikkausta, oli myös useita pienempiä yrityskohtaisia veikkauksinnejä, joita odotettiin ja joissa jännitettiin kovasti tulosta.

Sääveikkausaktiviteetti pidettiin vielä kerran 1998 palkintona maastopyörä. Vanhat työnaikaiset kontaktit olivat kuitenkin eläköityneiltä leijonilta hävineet ja aktiviteetin jatkamisesta luovuttiin.

Viiden vuoden harjoittelun jälkeen käynnistettiin omat myyjäiset joulukuun 1976 alussa Myyrmäen yhteiskoululla (nyk. Vaskivuoren luki). Tapahtumasta tuli suuri ja monipuolinen ja siinä erityisen merkittävää oli ladyjen panos.

seitsemäs iloinen koko perheen myyjäisrieha

MYYRMÄEN KOULUSSA
VIRTATIE
28.11.82 klo 13.00—16.00

OHJELMAA KOKO PERHEELLE:

- * JÄTTILUKUMÄKI
- * ONGINTAA
- * ARPAJaisia
- * PELEJÄ JA KILPAILUJA
- * PIIRRETTYJÄ LASTENELOKUVIA
- * KIRPPUTORI
- * MYYJÄISET
 - LEIVONNAISIA
 - EINEKSIÄ
 - JOULULAHJOJA
- * KIRJAMYNTIÄ
- * PUFFETTI JOONAKSEN SALUUNA
- * AUTONÄYTTELY

LEIKKAA IRTI

KOKO TUOTTO LAHJOITETAAN HYVÄNTEKEVÄISYYTEEN

PALAUTA TÄMÄ RIEHAPIKAN
ARVONTALAA TIKKÖÖN: OSALLISTUT
200 MARKAN OSTOKORTIN ARVONTAAN
klo 16.00

OSOITE

VAPAA PÄÄSY!
JÄRJESTÄÄ:
LIONS-SEURAT
VANTAA-ETELÄ

Myyjäisriehan 6 sivuisen esitteen etusivu 1982

Hyvänä esimerkkinä tilaisuuden monipuolisuudesta on 28.11.82 järjestetyn "Lastenjuhla ja myyjäisriehan" tarjonta: Esite joka kotiin (5 siv, 20 ilmoitusta), Saluuna (kahvio), Pullatiski, Kirpputori, Pika-arpajaiset, Lista-arpajaiset, Kirjamyynti, Tikan- ja pallonheitto, Elokuvat, Onginta, Näköseula ja Autonäyttely. Tapahtumassa kävi 3 tunnin aikana yli 3000 henkeä, sen liikevaihto oli 36 700 mk ja siitä jäi tuottoa 25 600 mk.

Lastenjuhla ja myyjäisrieha 1986

Yleisöä tapahtuma keräsi vuosittain runsaasti. Tungos oli valtava ja kauppaa käytiin vilkkaasti. Lastenjuhla ja myyjäisrieha järjestettiin vuosina 1976 – 86 yhteensä yksitoista kertaa.

Pääaktiviteettien lisäksi oli runsaasti muita tapahtumia.

- Islannin laavakiven myynti.
- Ladyjen avustuksella vaatekeräys Kuusamon ja Sallan monilapsisille perheille.
- Osallistuttiin erilaisiin risusavottoihin oman seudun parantamiseksi.

Klubin ensimmäinen presidentti Eino Pirkanniemi kertoo:

Myyjäisriehassa myytiin sekä uutta että vähän käytettyä tavaraa. Myynnistä vastasivat lähinnä klubin ladyt. Myytävä tavara oli joko myyntipöydillä tai naulakoissa. Osassa niissä oli hintalappu ja osalle ladyt määräsivät hinnan myyntihetkellä.

Eräänä vuonna myytävänä oli hyväkuntoinen päällystakki, jossa ei ollut hintalappua. Takki kiinnosti erästä ostajaa kovasti ja sopiva hinta löytyi helposti. Juhlan päätyttyä eräs lady alkoi ihmetellä, mihin hänen päällystakkinsa oli kadonnut. Pian selvisi, että se oli tullut myydyksi muun tavarankin mukana. Sen seurauksena klubi joutui käyttämään osan juhlan tuotosta uuden takin hankintaan sen menettäneelle ladylle.

- Myytiin pienoislippuja 60-vuotiaan Suomen kunniaksi.
- Myytiin sotaveteraanien hyväksi mm peruskallion sirpaleita.
- Kerättiin silmälaseja Suomen pakolaisapu ry:lle.
- Osallistuttiin Annansilmä keräyksiin näkövammaisten hyväksi useaan otteeseen.
- 1982 järjestettiin Martinlaakson Lukiossa Tammi-iltamat.
- Oltiin mukana vuosittain verenluovutuskampanjassa.
- jne.

80-luvun alussa oli kaksivuotinen aktiviteetti, jossa klubimme teki Vantaan terveystoppaan ja se jaettiin Etelä-Vantaan alueella jokaiseen kotiin. Opas rahoitettiin mainostuloilla ja lopputulos oli hiukan positiivinen.

*Risusavotan osanottajia välipalalla Vihtijärvellä 1975.
Osmo Luotomaa, Mari Niskanen, Ari Merikallio ja Eino Keinänen*

Aktiviteetit perustuivat voimakkaasti ilmoitusten ja avustusten hankkimiseen yrityksiltä tai osallistumiseen muiden järjestöjen hyväntekeväisyyskampanjoihin myymällä heidän kampanjatuotteitaan. Kilpailu koveni, kun monet muutkin järjestöt alkoivat yhä laajemmassa määrin harrastaa samantapaista toimintaa. Myös niin veljien into kuin tuttavapiiri alkoivat saavuttaa kyllästymispisteen tämäntapaisiin aktiviteetteihin.

Punainen Sulka ja Punainen Sydän kampanjat tuottivat hyvin, yhteensä noin 96 330 mk (16 200 €). Muiden aktiviteettien yhteenlaskettu tuotto 1971 – 86 oli samaa suuruusluokkaa, 116 800 mk (19 650 €). Kuitenkin näihin muihin aktiviteetteihin kohdistettu työpanos oli moninkertainen.

Klubissa heräsi kritiikkiä toimintaa kohtaan. Oli aika muuttaa toimintatapaa. Haluttiin löytää toisentyypinen, **tekemiseen - ei avustusten anomiseen** – perustuva aktiviteetti.

4.2 *Ratagolf*

Ideointi- ja rakennusvaihe

Tyytymättömyys klubin varhaisten aktiviteettien heikkoon tuotto/panossuhteeseen kasvoi 80-luvun puolivälissä. Lahjoituksia oli aiempaa vaikeampi saada ja jatkuva pääosin samojen tahojen pommittaminen avustuspyynnöillä alkoi tuntua vastenmieliseltä. Haluttiin business-tyyppistä toimintaa. Tässä mielessä kokoontui joukko aktiivisia veljiä ideariihen 18.10.1985 veli Hannes Heikkosen kotiin pohtimaan uusia mahdollisuuksia. Yhtenä monista vaihtoehdoista nousi silloin esiin myös ratagolf. Vaihtoehtoja kehiteltiin ja niistä parhaat esiteltiin klubikokouksessa helmikuussa 1986. Jo seuraavassa klubikokouksessa nimettiin business-aktiviteettitoimikunta kehittämään ideoita eteenpäin. Toimikunta muodostui veljistä Pekka Kuussaari pj., Hannes Heikkonen, Timo Salonen ja Harry Pyykkö.

Nukuttiin kesän yli, mutta heti syksyllä toimikunta jatkoi työtä ja raportoi edistymisestä klubikokouksissa. Esillä oli kolme vaihtoehtoa:

- Leijona kahvila ostoskeskuksessa, liikevaihto n. 1 000 000 mk/a
- Leijona kioski, n. 500 000 mk/a
- Ratagolf ja kesäkioski n. 50 - 100 000 mk/a

Näistä valittiin kolmas vaihtoehto pieniriskisimpänä - mutta myös pienituottoisimpana. Sen katsottiin myös parhaiten edistävän Lions-periaatteita. Rohkaisevana esikuvana päätökselle rakentaa ratagolf oli LC Siltamäen pari vuotta vanha ethernet-rata Siltamäessä. Onnistuimme välttämään sen ratkaisussa tehtyjä virheitä.

Kaupunginhallitukselle tehtiin 28.10.1986 anomus ratagolf-tontista perustuen kolmeen sijaintivaihtoehtoon. Samalla päätettiin, että jos tontti saadaan, pyritään toiminta aloittamaan keväällä 1987. Tammikuussa 1987 veli Pekka Kuussaari piti perusteellisen esityksen ratahankkeesta. Tarkoituksena oli rakentaa 18-ratainen, kilpailuvaatimukset täyttävä pelialue sekä valvontaa varten pieni kioski ja varasto. Hankkeen arvo avaimet käteen tilattuna olisi luokkaa 350 000 mk. Jos kaikki tehtäisiin mahdollisimman pitkälle talkootyönä klubin voimin, olisi investointi luokkaa 120 000 mk.

Alkuperäisenä ajatuksena oli täydentää kesäkioskia myöhemmin kesäkahvilalla, mutta tämä ajatus on jäänyt toteutumatta.

Kaupunki osoitti radalle väljän tontin Jokiuomanpuistosta, joka tosin tuohon aikaan oli vielä osin kunnostamaton maanläjitysalue. Näin vuokrakin oli kohutuullinen, alkuvuosina 10 mk/a. Rata rakennettiin touko- ja kesäkuussa veli Erkki Niemisen asiantuntevalla johdolla veli Pentti Meriläisen tuodessa lisää ammattiosaamista. Toukokuisiin talkoisiin osallistui myös kummiklubimme LC Joutsu tuhdilla työpanoksella. Töitä tehtiin runsaat 2000 h. Veljet osallistuivat niihin kiitettävästi, joskin muutamat olivat poikkeuksellisen aktiivisia. Ilman rautaista klubihenkeä, joka projektin kuluessa nousi kohisten, hanke olisi jäänyt puolitiehen. Rata toteutettiin 136 000 mk budjetin mukaisesti.

Radan juhlalliset avajaiset olivat 25.6.1987. Samana syksynä se mitattiin ja hyväksyttiin viralliset kilpailuvaatimukset täyttäväksi radaksi. Rata-alueen investointi oli toteutunut budjetoidulla tavalla.

*Ratojen perustukset tehtiin huolella.
Työssä Erkki Nieminen ja Juhani Mykkänen*

Yksi Ratahankkeen voimamiehistä oli Hannes Heikkonen

Ratatalokoiisiin 16.5.87 osallistui myös ystävyysklubimme LC Joutsa merkittävällä panoksella.

Ratagolf-projektin valmistuttua järjestettiin Vantaan Sähkölaitos Oyn tiloissa talokoosauna elokuussa -87. Siellä esitettiin veljien Leo Halonen ja Jaakko Vesala sepittämä Ratatyökronikka "Kevät toi muurarin" sävelin. Siinä on dokumentoitu hyvin työn edistyminen. Kronikka on seuraavalla sivulla.

Radan käyttöönotto tapahtui 25.6.1987. Kuva elokuulta.

Ratatyökronikka

*Tehty golfradan rakentajien kunniaksi
Sävel: "Kevät toi muurarin"
Sanat Leo Halonen ja Jaakko Vesala
Esitetty rataprojektin päättäisissä
saunaillassa syyskuussa 1987.*

*Talvella mietiskeli hallitus
mikä ois sellainen puuha uus,
josta vois tienata jonkin pennosen,
antaa puuhia veljille.*

*Sai talvella saarnata Pekka,
rata eikö me rakennettais,
Pitkään mielti, mutt` teki klubi päätöksen
puistoon rakentaa golfradan sen.*

*Kevät toi työmaalle Niemisen,
Sepon, Pentin ja Taistonkin,
kevät toi Kurren ja Hanski Heikkosen,
niin ja Mykkäsen Juhanin.
Niin paljon multaa kärrymme siirsi,
paljon hiekkaakin lapiointiin.
Monta juttua Jaska se piirsi,
Harry hoiteli byrokraatit.*

Radan rakentamiseen otettiin 120 000 mk pankkilaina, jonka takajiksi ryhtyivät kaikki klubin jäsenet yhtä lukuun ottamatta. Laina tuli täysin maksetuksi joulukuussa 1989. Lainakirjan juhlallinen repiminen tapahtui joulukuun kokouksessa.

*Sihteeri Torsti Linnanmäki ja presidentti
Seppo Vaalavuo suorittamassa juhlallista
lainakirjan repimistä*

Radan perusteluissa suunnitteluvaiheessa todettiin mm., että

- talous tulee sallimaan rahaa kuluttavien, ei "kerjäävien", aktiviteettien järjestämisen
- se mahdollistaa luovaa Lions-toimintaa auttamishengessä
- se johtaa positiiviseen seudulliseen vaikuttamiseen
- se parantaa klubin sekä sisäistä että ulkoista imagoa
- se mahdollistaa runsaamman osallistumisen Lions-tilaisuuksiin piirin ja liiton tasolla.

Kun katsotaan vaikutuksia yli 20 vuoden kuluttua, voidaan tyytyväisenä todeta,

että kaikki nämä immateriaaliset tavoitteet on saavutettu. Radasta on tullut kesäinen tapaamispaikka viihtyisäksi kasvaneessa Jokiuoman puistossa.

Vaikutus klubin aktiviteettitoiminnan arvoon näkyy selvästi kohdan 8.1. taulukoissa. Karkeasti voidaan todeta: Kun omien aktiviteettien arvo 15 vuoden aikana 1972 - 86 oli 19 650 €, vastaavasti 1987 – 2002 niiden arvo ratagolfin ansiosta oli 130 415 €! Klubi voi olla tulokseen tyytyväinen.

Radan pyöritys

Ratagolfista tuli heti alkuun suosittu paikka. Pelaajat ottivat sen heti omakseen. Sitä viimeisteltiin vielä kesällä 88 lisäämällä ratojen viereen laatoitukset, rakentamalla puistoshakki nappuloineen ja istuttamalla puita, ruusuja, vuorenkilpiä ja muutamia pensaita. Kesä oli ensimmäinen täysimittainen pelikausi. Rata avattiin ennen Vappua ja suljettiin syyskuun puolivälissä. 1988 pelaajia oli 13 158 ja niistä lapsia 4 903. Seuraavana kautena pelaajia oli jo 17 753. Tämäkin pelaajamäärä on sitten lyöty useana kesänä.

Vuosittaisten pelien määrä vaihtelee suuresti. Paljon merkitsevät toukokuun säät. Kaunis kevät takaa hyvän pelikauden koko kesäksi. Sateiset säät ja kovat helteet hiljentävät kentän. Ratamme ikääntyessä ja uusien kilpailevien ratojen vaikutuksesta kävijämäärät ovat pudonneet. Kesällä 2010 alkukesä oli sateinen ja loppukesä ennätysellisen kuuma. Silloin pelaajia oli vain n. 2 800, joka taitaa olla kaikkien aikojen hiljaisin pelikausi.

Voidaan arvioida, että koko 25 vuoden käyttöaikana radalla on pelattu yli 200 000 peliä!

Aukioloajoiksi vakiintui pian käytäntö, että radat ovat auki arkisin klo 17 – 21 ja viikonloppuisin 13 – 21. Koulujen kesäloman aikana pidetään radat auki myös päivisin klo 13 – 17. Veljet osallistuvat vuorolistan mukaan radan myyntiin ja valvontaan. Alkuvuosina veljet hoitivat kaikki ilta- ja viikonloppuvuorot, kesän mittaan 5 vuoroa/veli, 4 h/vuoro. Loma-ajan päivävuorojen hoitajiksi saatiin apua leijonaperheiden jälkikasvusta.

Kokemuksen karttuessa on veljien hoitamien vuorojen määrää vähitellen pienennetty siten, että kesällä 2010 niitä oli vain 3 vuoroa/veli. Tämä on merkinnyt lukuisille nuorille mahdollisuuksia pieneen kesäansioon.

Ratakauden alkamisesta on tiedotettu vuosittain laajasti. Vantaan Sanomissa on ollut kauden alkamisesta kertova juttu tai ilmoitus. On jaettu klubin toimittamia mainoslehtisiä 15 000 kpl painoksena seudun koteihin – kerran jopa Etelä-Vantaan kartalla varustettu A3-lehtinen. Nyttemmin on tukeuduttu Partio-pamauksen nimellä jaettavaan Vantaan Metsänkävijöiden lehden ilmoitukseen. Radasta ei enää tarvitse pitää meteliä, kaikki osaavat sinne jo muutenkin.

Uudet radat ja kioskissa oleva vaihtokassa muodostivat haasteen osalle seudun nuorisoa. Ensimmäisten toimintavuosien aikaan kioskiin murtauduttiin useita kertoja. Veljet Erkki Nieminen, Antti Kilpanen ja Hannu Heiniö vastasivat haasteisiin parantamalla lukitusta, ikkunaluokkuja ja niiden kaltereita sitä mu-

kaa, kun murtomiehet paransivat omia yrityksiään. Voitto saatiin, kun suojausta oli kuutisen kertaa parannettu. Murtomiesten saaliit jäivät vähäisiksi – vähän karkkia ja jäätelöä raskaan työn päälle. Viimeisin murtoyritys tehtiin 4.5.2004 ja siinä vauriot olivat suuremmat. Se on myös ainoa, josta on tehty rikosilmoitus.

Vaikka murtomiehille on pärjätty, näin ei ole tapahtunut graffiittitaiteilijoiden suhteen. Alkuvuosina intoa riitti siten, että välittömästi piirroksen ilmestymisen jälkeen se maalattiin piiloon. Tämä toimi hyvin ja niin radat kuin kioski pysyivät siisteinä. Nytemmin into päällemaalaukseen on laimentunut ja tulokset valittavasti näkyvät.

Kauniina kesäiltana radan sulkeutuminen klo 21 tuntui usein aikaiselta. Erään kerran valvoja oli jo sulkemassa rataa hiukan vaille yhdeksää, kun paikalle pöhlähti runsas joukko iloisesti tervehtien; ”Hai Sie, nyt myö tultiin.” Kun saatiin sovittua, että ryhmä pelaisi nopeasti hajautuen eri radoille, rata avattiin uudelleen ja pelit käynnistyivät. Tyytyväinen ryhmä poistui sitten jo ennen yhtätoista yritettyään sitä ennen saada autonsa myytyä pelinhoitajalle.

Eräs 90-luvulla pitkään pelannut ryhmä oli ”8-kerho”. Nimitys tulee radasta no. 8 nimeltään ”kapeikko mäessä”. Se on yksi alueen vaikeimmista radoista. Kerhoon kuului kymmenkunta hyvää pelaajaa. Kerholaisten hallussa oli pitkään rataennätys, 34 lyöntiä. Tarkan pelin jälkeen ryhmä vetäytyi jatkopeleihin Ravintola Moukariin, jossa hävinnyt maksoi ainakin ensimmäisen kierroksen.

Vaikka Ratagolf-Liitto oli auktorisoinut ratamme kilpailukäyttöön, ei virallisia kilpailuja ole pidetty yhtään kertaa ja kilpailuusteetkin ovat tainneet jo hävitä. Klubin ladyt ja veljet ovat kuitenkin kilpailleet syksyisin veli Hannes Heikkosen lahjoittamasta kiertopalkinnosta ”Hanskin maljasta”. Lisäksi on järjestetty piirin ja lohkon kilpailuja ja muita kilpailuhenkisiä tapahtumia.

Hanskin maljan voittajat 1990. Jakke Dromberg, Ilpo Saario, Antti Kilpanen, Seppo Ronni ja Torsti Linnanmäki

Yksi merkittävä tapahtuma on ollut piispantarkastus radalla 28.8. 1999. Piispa Eero Huovisen pitäessä Vantaan-

kosken seurakunnan piispantarkastusta valikoitui yhdeksi kohteeksi LC Vantaa/Etelän ratagolf. Siinä yhteydessä keskusteltiin pelin lomassa klubimme panoksesta seudun hyväntekeväisyyteen ja siitä monipuolisesta tuesta, jota klubimme on myös seurakunnan suuntaan antanut.

Parannukset ja uusinvestoinnit

Vuosittain tarvitaan pientä kunnostusta ja maalausta eri radoille. Tämä on hoi-
tunut kevättalkoissa sekä pitkin kautta ratamestareiden ja erityisesti veljien
Erkki Nieminen ja Hannu Heiniö toimesta. Radat osoittautuivat hyviksi ja vah-
voiksi. Niiden oli alussa arvioitu kestävän kymmenkunta vuotta. Tarve perus-
korjaukseen tuli eteen kuitenkin vasta 15 vuoden kuluttua. Ensimmäiset 4 ra-
taa uusittiin toukokuussa 2002 ja loput seuraavina kahtena kesänä. Ratojen
peruskorjaukset tehtiin rahastoinnin avulla ilman lainoitusta. Uusintainvestoin-
nilla oli toki vaikutusta vuosittaisiin avustuksiin.

Arkkitehtiveljemme Markku Klamin silmää vaivasi kioskin hyvin tavanomainen
ulkonäkö. Hän teki suunnitelman kattorakenteen muutoksesta ja uusi ilme to-

Myydessä Torsti Linnanmäki

Radan kioskin katto sai uuden ilmeen toukokuussa 1997

teutettiin veljien Harry Pyykkö, Antti Kilpanen, Erkki Nieminen ja Eero Ranta-
niemi toimesta huhtikuussa 1997.

Käyttö kulutti myös kioskia, jonka sisustan peruskunnostus tehtiin kesällä
2007.

Kilpailevat LIONS-radat

Jo ennen meidän rataamme oli LC Helsinki/Siltamäki rakentanut oman ether-
nit-ratagolfinsa. Kun LC Vantaa/Etelän puurakenteisiin ratoihin perustuvan ra-
daston hyvät tulokset tulivat vähitellen esille, on rataamme saanut seuraajia.
Olemme olleet neuvonantajina kolmen muun pääkaupunkiseudulle syntyneen
ratagolfin synnyssä: Nämä ovat ikäjärjestyksessä LC Espoo/Keskus, LC Hel-
sinki/Vuosaari ja LC Vantaa/Pähkinärinne. Kaikki nämä kolme uudempaa rataa
toimivat lähes puhtaasti business-pohjaisina käyttäen palkattua työvoimaa,
jolloin omien veljien jokakesäinen valvontapanos on vähäisempi.

Sivuaktiviteetit

Jokuoman puistosta on 25 vuoden aikana muodostunut viihtyisä keidas Länsi-

Vantaalle. Kesäisin siellä on paljon auringonpalvoja ja erilaisia tapahtumia. Rattagolf muodostaa tarjontaa täydentävän osan Vantaa-päivän ja kesäkonserttien ohjelmaan. Radalta syötetään sähköä kesäiseen aerobickiin. Keväisin ja syksyisin koululuokat ja vammaisryhmät käyvät pelaamassa radalla. Talvella radan ympäristössä järjestetään nappulahiihdot.

Klovni Nico hauskuttamassa lapsia puistojuhlassa 2008

4.3 Koulujen tuki

Yhteistyö alueen koulujen kanssa

Lohkon klubit ovat keskenään sopineet, mitkä koulut kuuluvat kunkin klubin stipendi-, Lions Quest- ja rauhanjulistekilpailuyhteistyöhön. Tämän sopimuksen mukaan LC Vantaa/Etelälle ovat kuuluneet seuraavat koulut:

Stipendikoulujamme ovat olleet Martinlaakson lukio, Martinlaakson yläkoulu, Myllymäen yläkoulu, Uomarinteen alakoulu ja aikaisempina vuosina myös Myyrmäen lukio ja Laajavuoren alakoulu. Stipendit, joiden yhteismäärä selviää avustusten jakotilastosta, on annettu kouluille kokonaisuudessaan ilman korvausmerkintöjä. Koulun opettajakunta on päättänyt jaosta ansioituneille oppilaille.

Lions Quest –koulujamme ovat Rajatorpan ja Uomarinteen alakoulu ja Martinlaakson yläkoulu. Tarvekohtaisesti on avustettu myös Laajavuoren alakoulua ja Ojahaan päiväkotia (kts. Lions Quest –ohjelma). Klubi on maksanut koulutuksen osallistumis- ja opetusmateriaalikulut.

Rauhanjulistekilpailussa yhteistyökoulumme on ollut Laajavuoren alakoulu (kts. Rauhanjulistekilpailu)

Martinlaakson lukio ja yläkoulu

Klubillamme on ollut tiivis yhteistyö Martinlaakson lukioon ja yläkouluun jo niiden edeltäjän Martinlaakson yhteiskoulun alkuajoista lähtien 70-luvulta. Lukiolle ja yläkoululle on myönnetty avustuksia viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana nykyrahaksi muunnettuna reilusti yli 10.000 euron arvosta mm. seuraaviin kohteisiin: ympäristöselvityksen painatukseen, videoiden editointilaitteen hankintaan, mittaus tietokoneen hankintaan, koulun 25-vuotishistoriikin valmistamiseen, Suomi 80-kirjan hankintaan, auditorion valo- ja äänitekniikan parantamiseen, kuoron leirikouluun, yläkoulun oppilaiden osallistumiseen yhteistyöhön Kansallisopperan Händelin unet-opperaproduktiossa ja yläkoulun erityisopetusryhmän tukemiseen. Huomattavia ovat olleet myös eri tarkoituksiin myönnettyt matka-avustukset, joista taloudellisesti merkittävin on ollut lukion

Seitsemän veljestä-näytelmäryhmän Brasilian-matkan avustaminen 1200 € kesällä 2010.

*Seitsemän veljestä
Brasiliassa avusta-
jineen (rehtori Sinik-
ka Kuusniemi, ohjaa-
jalehtori Maissi Salmi
ja huoltajaopettaja
Pekka Peura)*

Veljekset muistelivat paluulennolla matkaa: ”IDEA2010 (7th World Congress of the International Drama/Theatre & Education Association, IDEA2010) oli mahtava globaali tapahtuma, jossa maailman nuoret kokoontuivat yhteen. Suuri oppitunti maailman monimuotoisuudesta opetti enemmän kuin 1000 oppituntia. Huomasin, kuinka universaalia teatteri on ja miten hyvä väline se on kansainväliseen kanssakäymiseen. Mahtava taival, jonka muistamme koko elämämme.”

Lukion yhteydessä 80- ja 90-luvulla toimineen Martsari-Martinlaakson nuorisoteatterin jäseniä sekä sen jälkeen lukion draamakasvatuksen opiskelijoita on esiintynyt monissa klubin tilaisuuksissa, kuten golfradan avajaisissa, klubin ja ladyjen vanhuksille järjestämissä tilaisuuksissa Myyrinkodissa ja Martinpuistossa sekä klubin pikkujouluissa. Näissä tilaisuuksissa Robin Hood on iloisine veikkoineen hallinnut Sherwoodin metsää ja Seitsemän veljestä ovat käyneet lukkarin koulua ja Venlaa kosimassa, viettäneet joulua Impivaarassa tuhoisin seurauksin, torjuneet härkiä Hiidenkivellä ja viettäneet iloista paluujuhlaa Jukolassa. Seitsemän veljestä ovat innoittaneet klubiveljiämmekin yrittämään 30-vuotisjuhlissamme, jospa Venla sittenkin suostuisi.

Unohtaa ei sovi myöskään Tansaniassa sijaitsevan Kilingin kummikouluprojektin tukemista. Muista lahjoituksista mainittakoon esimerkkeinä klubin koululle lahjoittama tietokone ohjelmistoinen sekä ikääntymisen myötä pieneksi jäänyt smokki näytelmäkerhon tarpeisiin,

Kilingin kummikouluprojekti Tansaniassa

Klubi on avustanut Martinlaakson lukion kummikouluprojektia - jossa lukio on 23 vuoden ajan antanut tansanialaiselle Kilingin koululle huomattavaa aineel-

Keittiön rakennustyömaa 1999

Tiilenkantoa koulua rakennettaessa 2008

lista ja henkistä tukea - mm. ladyjen tekemillä "Äiti Teresan peitoilla" (v. 2003), avustamalla lukion ja koulun tarkkailuluokan kunnostamien polkupyörien toimittamista Tansaniaan (v.1992 420 €) sekä lahjoittamalla vuoden 2009 vuosijuhlissa suoritettua lipaskeräyksen ja Studia generalia tilaisuuksien pullakahvitalkooiden tuoton (1 131,40 €). Suomalaisella avulla on Kilingin kouluun ra-

Martinlaaksolaisia ja Kilingin väkeä vedenhakumatkalla rakennustyömaalle.

kennettu yhdessä kilingiläisten kanssa kestäväällä kehityksellä toimiva keittiö ja sen yhteyteen varasto ja ruokasali sekä koulutalo, jossa on kaksi luokkahuonetta ja rehtorin kanslia. Lisäksi vuosien varrella on Kilingiin lähetetty, viety mukana tai ostettu koulutarvikkeita, oppikirjoja, vihkoja, kartonkeja ja luonnontieteen opetusvälineitä.

Muut koulut

Muille kouluille, kuten Laajavuoren, Kaivokselan ja Uomarinteen alakoululle ja Vaskivuoren lukiolle on myönnetty toiminta- ja matka-avustuksia leirikoulumatkoihin, musiikin opetuksen tukemiseen ja erilaisten projektien valmistamiseen.

4.4 Lions Quest ja rauhanjulistikilpailut

Lions Quest – yhdessä kasvamisen ohjelma

Syyskuussa 2011 on kulunut 20 vuotta ensimmäisen Lions Quest–kurssin järjestämisestä Suomessa. Oma klubimme on ollut alusta lähtien toiminnassa mukana.

Lions Quest on henkistä turvallisuutta ja terveyttä edistävä toiminnallinen ohjelma, joka on kehitetty ajankohtaisten nuorison ongelmien ennaltaehkäisemiseksi. Ohjelma tukee 5 – 25-vuotiaille suunnattujen valtakunnallisten opetussuunnitelmien toteuttamista. Keskeisenä teemana on ihmisenä ja yhteiskunnan jäsenenä kasvaminen ja sen tärkein tavoite on antaa lapselle ja nuorelle elämisen taitoja. Myös lasten vanhemmille on oma ohjelmansa.

Lions Quest -ohjelmalla koulutetaan ensisijaisesti lastentarhan ja peruskoulun ala- ja yläasteen opettajia. 2-päiväisessä koulutuksessa on sekä luentoja että toiminnallisia harjoituksia (learning by doing), ja osallistuja saa tukevan opetuspaketin mukaansa. Opetuksen ja materiaalin kustantaa opettajan kurssille lähettänyt leijonaklubi. Koulutuksen avulla opettaja saa lisävalmiuksia pyrkiesään vahvistamaan lasten ja nuorten itseluottamusta, sosiaalisia taitoja ja päätöksentekoa. Tavoitteena on, että tarha- tai kouluikäinen lapsi oppii ymmärtämään sekä itseään että myös muita samanikäisiä ja aikuisia. Hän oppii paremmin tunnistamaan riskejä, sanomaan ei ja ratkaisemaan riitoja. Hän oppii löytämään ystäviä ja auttamaan muita. Lions-liikkeen Pohjoismaiden Yhteistyöneuvosto (NSR) on talvella 2011 esittänyt tavoitteeksi, että kaikissa pohjoismaissa vaikutettaisiin lainsäätäjiin niin, että peruskoulun opetusohjelmaan lisättäisiin Lions Quest-koulutus.

Suomessa on kahdenkymmenen vuoden aikana yli 15 000 opettajaa käynyt Lions Quest-kurssin ja yli neljännesmiljoona lasta on tänä aikana päässyt oppimaan elämäntaitoja Questin oppien mukaan. N-piiri on ollut Quest-koulutuksessa yksi aktiivisimmista piireistä. Oma klubimme LC Vantaa/Etelä on syksystä 1992 lähtien maksanut 25 lähikoulun ja päiväkodin opettajan koulutusmaksut. Lohkossamme sovitun työnjaon mukaan meidän klubillemme ovat kuuluneet Rajatorpan ja Uomarinteen alakoulut sekä Martinlaakson yläkoulu, mutta olemme mahdollistaneet myös usean Laajavuoren koulun samoin kuin Ojahaan päiväkodin opettajan Quest-koulutuksen. Koulutuksesta kiinnostuneita ja siihen halukkaita on ollut enemmänkin, mutta koulut eivät ole aina pystyneet järjestämään kurssitettaville sijaisopettajia. Omasta klubistamme on kurssin käynyt kaksi opettajaa: yksi jäsen ja yksi lady. Kurssin käyneet ovat antaneet koulutuksesta erittäin positiivista, jopa haltioitunutta palautetta joko klubikokouksessa siitä kertoessaan tai muuna palautteena.

Klubimme on hoitanut Lions Quest-tehtävänsä ansiokkaasti.

Rauhanjulistekilpailu

Klubimme on viidentoista vuoden ajan osallistunut jokavuotiseen lions-liikkeen järjestämään rauhanjulistekilpailuun, johon lähetetään peruskoulun ala-asteikäisten oppilaiden rauhan aatetta kuvaavia maalaustöitä. Meidän yhteistyö-

Rauhanjulistekilpailun palkintojenjako Martinlaakson koululla jakajana Esa Uotila.

koulumme on ollut koko ajan Laajavuoren alakoulu. Töiden arvioinnin suorittavat koulun opettajat ja klubimme edustaja. Palkituille töille on annettu klubin kannustusstipendit. Vuonna 2001 Laajavuoren koulun oppilaan Sanna Tuusan työ ”Yhdessä kohti rauhaa” voitti N-piirin kilpailun. Piirin paras työ osallistuu liiton kilpailuun, jonka voittaja osallistuu lions-liikkeen kansainväliseen rauhanjulistekilpailuun.

4.5 Studia Generalia sarjat

Klubimme järjestää sääntöjensä mukaan paikkakunnalla yleisötilaisuuksia ja – keskusteluja yleisesti kiinnostavista tärkeistä asioista. Esitelmöijiksi ja keskustelijoiksi on pyritty hankkimaan alan asiantuntijoita. Tavoitteena on ollut aktivoida asukkaita huolehtimaan omasta sekä lasten ja nuorten terveydestä, vaikuttaa omaan ympäristökäyttäytymiseemme ja antaa ajankohtaista informaatiota. Tällä vuosituhannella klubi on ollut järjestämässä kuutta tällaista tilaisuutta, kaikki Martinlaakson koulun auditoriossa. Ensimmäinen yleisötilaisuuden aiheena oli alueen lasten ja nuorten päihteiden käytön kartoitus ja mahdollisten korjaustoimenpiteiden esittäminen (v. 2002). Toinen ja kolmas tilaisuus koskivat terveellisiä elämäntapoja, joista ensimmäinen oli tarkoitettu Martinlaakson lukion opiskelijoille (2006) ja toinen kaikille ikäryhmille vauvasta vaariin, muk-suista mummoihin (2007). Muina aiheina ovat olleet (2009) maapallon väestönkasvu ja siitä johtuvat ongelmat, Venäjän nykyinen tilanne sekä ilmastonmuutos ja sen vaikutus meidän elämäämme. Vuoden 2009 yleisötilaisuuksissa olivat yhteistyökumppanina Vanhusten Palvelutaloyhdistys ry ja Helsingin Yliopiston Vapaan sivistystyön toimikunta, joka maksoi luennoitsijoiden palkkiot. Klubi huolehti tilaisuuksien kahvituksesta ja luovutti talkootyön taloudellisen tuloksen Martinlaakson lukion Kilingin kouluprojektille.

Keskustelutilaisuus 5.3.2002 huumeiden ja päihteiden käytöstä

Lions-liiton kotimaisena teemana kausille 2001 – 2003 oli ”Turvallinen tulevaisuus”. Klubi valitsi turvallisuuteen vaikuttavista asioista huumeiden ja päihteiden vastaisen työn kohteena lapset ja nuoret. Paneelimuotoiseen keskustelutilaisuuteen on hankittu asiantuntijoiksi ja alustajiksi peruskoulun ala-asteen ja yläasteen sekä lukion rehtorit sekä Vantaan kaupungin ehkäisevän päihdetyön, Vantaan lähipoliisin, Vantaankosken seurakunnan, sosiaali- ja terveysalan kehittämiskeskus STAKESin ja Irti huumeista ry:n edustajat. Tilaisuudesta oli etukäteen informoitu laajalti. Illan yhteenvetona todettiin, että päihteiden, varsinkin tupakan ja alkoholin - osin myös huumeiden - käyttö on alueella nuorten ongelma. Tähän ehkäisytyöhön haettiin myös kolmatta sektoria. Todettiin, että meidän klubimme voisi osallistua ennalta ehkäisevästi tukemalla koulujen harrastustoimintaa ja avustamalla asiantuntijoiden hankkimisessa koulujen päihteiden ja huumeidenvastaisessa työssä. Klubi on pyrkinyt näin toimimaan (vrt. Lions Quest-koulutus).

Nuoret terveelle tielle (4.12.2006 luento lukion opiskelijoille)

Terveys on voimavara läpi elämän (18.1.2007 yleisöluento)

Dosentti, elintarviketieteiden tohtori Mikael Fogelholm

Tri Mikael Fogelholm korosti lukiolaisluennossaan mm, että nuorten terveyskasvatuksessa suurimmat haasteet ovat ylipainon vähentäminen ja fyysisen kunnon parantaminen, nuorten tupakoinnin ja humalajuomisen vähentäminen sekä huumeiden käytön vähentäminen. Hän antoi käytännön esimerkkejä, miten jokainen voi itse vaikuttaa oman terveytensä edistämiseen.

Yleisöluennossaan Mikael Fogelholm korosti terveyden ja sen hoidon merkitystä läpi koko elämän. Liikunnalla ja ravitsemuksella voidaan sekä parantaa henkistä hyvinvointia että ehkäistä lukuisia pitkäaikaissairauksia. Terveiden elämäntapojen vaikutukset eivät varastoidu ja siksi kannattaa aloittaa nuorena ja jatkaa läpi koko elämän.

”Väestönkasvu, ihmiskunnan kohtalonkysymys” (24.11.2009)

Prof. Ulla Lehmijoki

Professori Ulla Lehmijoki tarkasteli esityksessään maapallon väestönkasvun ja ympäristökysymysten yhteyttä, väestöpolitiikkaa ja uusia väestöliikkeitä sekä sitä, mitä näissä asioissa on tehty ja mitä olisi tehtävä nyt ja tulevaisuudessa. Hänen mielestään maapallon ekosysteemi on vaarassa, jos väestönkasvu ja kaikenlainen kulutus jatkuvat nykyisellä tavalla ja vauhdilla.

”Minne Venäjä on matkalla? Nykyinen kehitys, sisäiset valtataistelut ja tulevaisuuden näkymät” (1.12.2009)

Tri Pekka Kauppala

Tri Pekka Kauppala käsitteli Neuvostoliiton jälkeisen Venäjän kehitystä, nykytilannetta ja erilaisten voimaryhmien sisäisiä yhteentörmäyksiä sekä tiedustelupalvelu FSB:n ja keskusvallan (pääministeri Putin) ja toisaalta armeijan ja paikallisvaltojen (presidentti Medvedev) keskinäistä välienselvittelyä.

”Ilmastonmuutos, tuleeko maailmanloppu?” (8.12.2009)

Prof, Atte Korhola

Professori Atte Korholan luentopäivän aikana pidettiin Kööpenhaminassa kansainvälistä ilmastokokousta (7.-18.12.2009 United Nations Climate Conference COP 15). Korhola esitteli ilmastonmuutosta kuvaavia tilastoja ja ennustemalleja. Hänen mielestään ihminen on toiminnallaan vaikuttanut ja edelleen vaikuttaa kiistatta ilmastoon, mutta katastrofia ei tule, vaikkei Kööpenhaminan kokouksessa päästäisikään ennakolta esitettyihin kasvihuonekaasupäästömäärien vähentämistavoitteisiin – kuten ei päästyäkään.

Studia generalia -tilaisuuksissa oli yleisöä 50 – 120 henkilöä ja kolmessa viimeisessä yhteensä 230. Niissä kaikissa oli esillä informaatiota klubimme tavoitteista ja toiminnasta kontaktitietoineen. Klubi sai näistä tilaisuuksista runsaasti positiivista palautetta. Uusia klubijäseniä ei tätä kautta ole valitettavasti saatu. Klubi selvittää, voidaanko Martinlaakson koulun pitkäaikaisen remontin vuoksi löytää korvaava luentosali vastaavia tilaisuuksia varten esim. Mercuriasta ja päästä mahdollisesti muuhunkin yhteistyöhön.

4.6 Kansainväliset projektit

4.6.1 LC Vantaa / Etelän projektit 1998 ja 2001 "Tietokoneita Latviaan"

Vuosituhanen vaihtuessa klubille tarjoutui mielenkiintoinen mahdollisuus tehdä avustusmatkoja Latviaan. Yritysten uusiessa tietotekniikkaansa oli saatavissa varsin hyvälaatuista laitteistoa ja materiaalia käytettäväksi vielä vuosikausia erityisesti koulutus- ja hallintotehtävissä. Fortum Power and Heat Oy:ltä (ent. Imatran Voima Oy) lahjoituksena saatua kalustoa varusteltiin toimittavaksi Viroon ja Latviaan kahdella eri matkalla. Yksi tietokoneista vietiin peruskoulun käyttöön Saarenmaalle Viroon ja kaksi konetta Daugavpilsin (Väinänlinnan) kouluhallinnon käyttöön perusopetukseen Medumi-nimisessä pikkukaupungissa. Tuon matkan varmistamiseksi ja hälventämään tuntemamme jännitystä Latvian Helsingin suurlähetystö antoi tärkeää tukea ja neuvoja rajan ylityksiin. Matka toteutettiin elokuussa 1998 ja osallistujina olivat veljet Pekka Kuussaari, Seppo Vaalavuo ja Leo Halonen, kaikki ladyineen.

Vastaanoton hoiti nuori Lions Club Daugavpils. Pidimme tärkeänä sitä, että heti alusta alkaen paikalliset lionit ovat mukana opettelemassa ja ottamassa vastuuta. Kaupungintalolla luovutettiin laitteet ja illalla meille oli klubin ja kaupungin järjestämä iltajuhla, jonka kuluessa saimme tilaisuuden kertoa klubistamme ja sen aktiviteeteista sekä kuulla latvialaisten elämästä ja tarpeista.

Tuohon aikaan koulujen opetuskäytössä ei ollut lainkaan tietokoneita, vaikka tietotaitoa oli kylliksi, mikä olikin välttämätöntä, että laitteet saatiin toimimaan. Veimme mukanaamme myös suuren määrän englannin kielen kuvitettuja alkeiskirjoja ala-asteen kielen opetukseen. Ne olivat FM Leena Rantakarin lahjoitus (LC Helsinki/Viaporin).

Tietokoneet on luovutettu. Vastaanottajina LC Daugavpilsin edustaja Lolita Podina ja kouluhallinnon edustaja Ircna Bulada sekä luovuttajana Leo Halonen

Ladyjen lahjoitus

Samalla matkalla toimitimme ladyjen lahjoituksena paikalliseen mielisairaalaan suuren määrän asusteita, vuodevaatteita, pyyhkeitä sekä sairaalatekstiilejä. Mainitun sairaalan kylpyosaston saneeraus oli juuri päätetty ottaa yhteis-pohjoismaiseksi eli NSR-projektiksi. Kävimme tutustumassa paikkaan ennen töiden aloitusta. Yli 60 vuoteen ei rakennuksessa oltu tehty minkäänlaisia parannustöitä eikä sen miltään kannalta voinut katsoa täyttävän inhimillisen elämän hygieenisii perusvaatimuksia.

Vuonna 2001 Daugavpilsin yliopiston fysiikan laitokselle luovutettiin myös kaksi tietokonetta oheislaitteineen Fortumin lahjoituksena. Laitteistojen toimituksen hoitivat PDG Leo Halonen ja lady Saara. Vastaanottajina olivat fysiikan tohtorit Amandis Podins ja Lolita Podina, isä ja tytär, kumpikin myös paikallisen LC Daugavpilsin jäseniä.

Tri Amandis Podins oli innokas kuin pikku poika jouluaattona. Laitteistot pantiinkin PDG Leo Halosen avustuksessa välittömästi toimintaan.

Kun laitteiden toimivuus oli todettu, voitiin ne juhlallisesti luovuttaa yliopistolle. Lahjoitus otettiin vastaan erittäin mieluisana, koska laitoksen käytössä oli ennestään vain kolme (3) pienoistietokonetta, jotka sijaitsivat esimiehen ja

muiden opettajien tiloissa. Opiskelijoiden pääsymahdollisuudet konetyöskentelyyn olivat olleet siten satunnaisia ja varsin rajoitettuja. Nyt tilanne siis korjautui hetkessä.

Pian käyntimme jälkeen saimme tiedon, että kansainvälinen Itämeren alueen korkeakoulujen sertifiointiryhmä oli tutkinut Daugavpilsin yliopiston menet

laitteet ja opetusohjelman. Osin lahjoituksemmekin ansiosta yliopistolle myönnettiin täydet 100 % oikeudet antaa tutkintoja ja myöntää tohtoriarvoja!

LC Daugavpils sai käyttöönsä myös videokameran. Sillä tehdyistä koeotoksista osa esitettiin samalla viikolla paikallisessa TV-ohjelmassa, jossa selostettiin laajemmin leijonien lahjoitusta. Mainittakoon, että PDG Leo sai esittää suomalaisia kansanlauluja tuohon ohjelmaan!

4.6.2 LC Vantaa/Etelän ”tsunamikummityttö” Amina sai kodin ja äidin

Tapaninpäivänä 2004 lyhyessä hetkessä yli 250 000 ihmistä menetti henkensä maanjäristyksen seurauksena syntyneen tsunamin uhreina valtaosin Indonesiassa, Sri Lankassa ja Thaimaassa. Thaimaan Phuketissa ja Khao Lakissa uhreja tuli lähes 10 000, joista osa oli ulkomaalaisia turisteja. Tuhansista lapsista tuli orpoja ja kodittomia. Eräs löydetyistä, harhailevista pelastuneista oli tuolloin 9-vuotias Amina-tyttö. Hänen onnekseen koitui Lions Club Phuket/ Andamansea, jonka jäsenet nopeasti käynnistivät maailmanlaajuisen operaation useiden satojen lasten auttamiseksi. Klubin jäsenten suhteiden avulla saatiin mukaan myös Ranskan Punainen Risti. Osa pelastetuista lapsista saatiin pian osoitetuksi lähiomaisten ja sukulaisten hoiviin, osalle järjestyi väliaikainen koulu- ja majoituspaikka. Mitään omaa heillä ei ymmärrettävistä syistä enää ollut, ei omaisia, ei kotia, ei vaatteita, ei leikkikaluja.

Suomessakin tapahtuneen järkyttävyyttä sai aikaan nopeasti auttamishalun. Monet pelastuneet lapset saivat tätä kautta suomalaiset kummit. Oma klubimme sai kummilapsekseen Aminan. Virallisesti kummeiksi nimettiin PDG Leo Halonen ja lady Saara. Klubi ja erityisesti ladyt sitoutuivat tähän toimintaan neljän vuoden ajaksi 500 euron vuotuisella summalla. Kolme vuotta aloituksesta Amina sai kodin uudessa kylässä, Phuket Sunshine Villagessa (PSV).

Amina joulukuussa 2008 PSV:ssä

Se on paljolti SOS-lapsikylän kaltainen. Asuinrakennuksia on seitsemän, jokaisessa kaksi solua, joissa asuu kuusi lasta ja heillä on yhteinen ”äiti”. Kylässä on siten noin sata täysin orpoa 2 – 16 vuoden ikäistä lasta.

Leo Halonen kertoi tapaamisista seuraavaa:

”Yhteydenpito oli aluksi mahdollista vain LC Phuket/Andamansean välityksellä. Siellä yhteyshenkilömme oli klubin presidentti Helmut Görden. Hän järjesti meille tapaamisia PSV:n rakennustyömaalle ja vastuuhenkilöiden kanssa, kun teimme lomamatkan Phuketiin joulukuussa 2006. Mutta kaikkein tärkeintä ja liikuttavinta oli saada tavata Amina-tyttö Kamala Beachissa, väliaikaiskoulussa hyvävoimaisena ja iloisena. Vierailimme kunniaksi koulu oli järjestänyt upean juhlaparaatin rantakadulle orkestereineen, kaikkineen!

Joulukuussa 2008 tyttäreemme Taina vieraili Phuket Sunshine Villagessa tapaamassa Aminaa. Saimme terveisinä todeta valtavan kehityksen:

"Koulu menee erinomaisin arvosanoin, laulu ja kaunis tanssi koulun ja PSV:n tilaisuuksissa ovat tärkeä elementti henkisessä kasvussa. Amina oli ottanut myös pienempiä lapsia siipiensä suojaan", kertoi kylän johtajatar, lion Wanarisi Teramonpan, LC Phuket/Pearl."

Pian tämän jälkeen Phuketin viranomaisten etsintäprosessit tuottivat iloisen tuloksen, Aminan vanhempi sisar oli löytynyt ja tarkkojen selvitysten ja varmistusten jälkeen voitiin toteuttaa Aminan muutto sisarensa luo.

4.7 Nuorisovaihto

Lions-järjestön nuorisovaihto on 16 – 21 -vuotiaiden nuorten tutustumista muihin maihin ja niiden kulttuuriin. Se on kaksisuuntaista: Suomesta lähtee ja tänne tulee nuoria. Nuorisovaihto tapahtuu pääsääntöisesti kesäaikana ja kestää yleensä 3 – 6 viikkoa. Nuoret asuvat majoittavissa perheissä ja osan ajasta mahdollisesti kansainvälisellä nuorisoleirillä. Nuori ja isäntäperhe tutustuvat

Nuorisoleiriläiset Harjulinnan kokoussalissa

toisiinsa ja pääsevät kansainväliseen kosketukseen ja kulttuurivaihtoon. Näin luodaan ystävyysuhteita yli rajojen. Viime vuosina Suomesta on lähtenyt 200 – 250 nuorta ja tänne on saapunut lähes sama määrä nuoria muista maista.

Nuorisovaihto on ollut yksi aktiiviteettimme. Viimeisten 25 vuoden aikana klubimme on avustanut keskimäärin yhden lähialueen nuoren matkaa vuodessa, vilkkaimpana vuotena jopa

viiden. Kohdemaina ovat enimmäkseen olleet Keski- ja Etelä-Euroopan maat, mutta onpa ainakin viisi käynyt Yhdysvalloissa ja kaksi Japanissakin. Nuoret ovat vieneet mukanaan klubimme viirin ja tuoneet klubille kiitoksenaan rikkaita kokemuksiaan ja elämyksiään.

Nykyään on vakiintunut käytäntö, että jos klubi haluaa avustaa ja lähettää nuoria ulkomaille, sen on oltava valmis vastaanottamaan tänne tulevia. Klubissamme jäsenten ikääntyminen ja omien lasten muuttaminen pois kotoa on vähentänyt mahdollisuutta ja kiinnostusta toimia isäntäperheenä. Nuorten vastaanottaminen on viime vuosina jäänyt lähinnä Uotilan ja Lyyran perheiden hartioille. Tällä hetkellä nuorisovaihto viettää klubissamme hiljaiseloa.

Nuorisovaihtoleiri Harjulinna Lions Camp 2001

Klubillamme oli suuri vastuu N-piirin elokuussa 2001 järjestämässä kansainvälisen nuorisoleirissä Harjulinna Lions Camp 2001 Siuntiossa. Hyvin onnistu-

neen leirin ohjelman suunnittelu ja toteutus oli klubin vastuulla, vastuuhenkilöinä Leo Halonen, Pekka Yrjölä ja Markku Lyyra. Leirillä oli noin kolmekymmentä nuorta maailman eri puolilta tutustumassa toisiinsa ja erilaisiin kulttuureihin sekä suomalaiseen luontoon ja vieraanvaraisuuteen. Yhtenä tutustumiskohteena oli Suomenlinna Otso Kuusiston johdolla.

Harjulinnan leirin ”muistokapula”

Mirva Uotila kertoo Japanin matkastaan

Lähdin kesällä 2006 Lions Clubin nuorisovaihdon kautta Japaniin kuukaudeksi. Vaikka matkasta alkaakin olla jo viisi vuotta, muistelen sitä yhä vähintään viikoittain. Se matka on tähänastisista reissuistani edelleen onnistunein. Matkan aikana olin pari viikkoa Mizutanien perheessä Yokkaichissa (LC Yokkaichi Chuo) ja pari viikkoa Tsujiien perheessä Takayamassa (LC Takayama). Lisäksi matkaan kuului noin viikon mittainen leiriosuus, johon osallistuivat kaikki Lions Clubien kautta Japanissa olleet nuoret.

Ennen matkaa minua peloteltiin korkealla kielimuurilla ja kulttuurishokilla. Olin varmuuden vuoksi opiskellut hieman Japania ennen matkaa ja pärjäsinkin oikein hyvin englannin, japanin ja havainnollistavan viittomakielen voimin. Kulttuurishokkikin on helppo välttää, kun pysyy avoimena tilanteille. Maassa maan tavalla!

Myös ruoka-asioilla meitä Japaniin lähtijöitä säilyteltiin säälimättä. Tämä oli ehkä aiheellistakin, sillä useammin kuin kerran tai kaksi ruoan sisältö jäi vain arvailun varaan. Välillä tuntui, ettei ulkonäöstä, hajusta tai edes mausta pystynyt päättämään, mitä oli ruokana. Villeimäksi ruokakokemukseksi jäi, kun löysin lautaseltani vielä saksiaan heiluttelevan rapuotuksen. No, oli siellä välillä ihan hyvääkin ruokaa.

Kaikesta huolimatta päällimmäisenä mieleeni jäivät ystävälliset isäntäperheet ja Japanin upea kulttuuri. Muistan suunnitelleeni uutta Japanin matkaa jo paluulennolla.

Evo Lions Camp 2004

Elokuussa 2004 järjestivät C- ja N-piiri yhdessä Hämeen ammattikorkeakoulun (HAMK) Evon toimipisteessä Lammilla kansainvälisen nuorisoleirin. Osanottajia oli 31 nuorta yli kymmenestä maasta. Klubista osallistuivat ohjelman suunnitteluun ja toteutukseen Markku Lyyra, Otso Kuusisto (tutustumiskohteet Evon oppilaitos ja Lammin nähtävyydet) sekä Antti Isomäki ja Urpo Gröhn (tutustumiskohteet Evon metsät, HAMK-Lepaan toimipiste Hattulassa, Hämeen linna). Nuorten palaute oli lämmin ja positiivinen. Muutamille metsäretkeily oli elämänsä ensimmäinen. Samoin suomalainen ammattikorkeakoulu kiinnosti yleisesti.

4.8 Toiminta alueemme hyväksi

4.8.1 Sotainvalidit ja -veteraanit

Sotainvalidit ja -veteraanit olivat klubin alkuaikoina sekä valtakunnan tasolla että paikallisesti leijonien aktiviteettien ja avustusten kohteena. Klubimmeakin osallistui näihin mm. sekä myymällä sotainvalidien ruskakortteja (1979) että osallistumalla ”Sirpale peruskalliosta” -kampanjaan vuonna 1981.

Syksyllä 2001 klubin 30-vuotisjuhlan lähestyessä klubi valitsi sotaveteraanit ja -invalidit yhdeksi pääavustusalueekseen ja Oulunkylän kuntoutussairaalan avustuskohteekseen, koska siellä hoidettiin myös vantaalaisia sotaveteraaneja ja -invalidia omilla kiintiöpaikoillaan. Oulunkylän kuntoutussairaalan johtaja Veikko Puputti kertoi, että potilassängyjä tarvitaan lisää, mutta ne ovat melko arvokkaita. Klubi näytti vihreätä valoa ja kevättalvella 2002 kävivät pres. Pentti Salmi ja siht. Esa Uotila luovuttamassa juhlallisesti 12.000 markan lahjashekin Oulunkylän kuntoutussairaalalle. Sairaala sai tarvitsemansa potilassängyn.

*Potilassängyn luovutti Pentti Salmi
ja vastaanotti johtaja Veikko Puputti*

Samana vuoden kesäkuun ensimmäiseksi perjantaiksi tuli kutsu kuntoutussairaalan ros-vopaisti-iltapäivään. Sairaalan pihalle oli saapunut talon asukkaiden lisäksi satakunta vierasta. Useiden suurten yritysten sponsoroima tilaisuus oli isänmaallinen ja lämminhenkinen, ruoka oli hyvää ja ohjelma monipuolista. Erityisesti jäi mieleen jatkosotaan osallistuneiden virolaisten heimoveljien (entisiä JR 200:n sotilaita) Suomi-Poikien kuoron esitys, jonka viimeisenä numerona oli Giuseppe Verdin Nabucco-oopperasta

Heprealaisten vankien kuoro. Juontajana toiminut kuoron laulaja kertoi, että kun heidät sodan päätyttyä passitettiin vuosiksi Siperiaan vankileirien saaristoon, niin he aamuin illoin lauloivat tätä laulua marssiessaan

majoitusparakilta hiililouhokseen ja takaisin. Laulu antoi voimaa kestämaan ankea, ahdistava ja ankara vankeus. Yleisö pyyhki poskipäitään.

Yhteistyö Oulunkylän kuntoutussairaalan kanssa on jatkunut sen jälkeenkin. Vuonna 2006 klubin edustajat vierailivat siellä ja luovuttivat lahjoituksena syntetisaattorin. Ystävänäpäivänä järjestettiin bingo. Rosvopaistitilaisuuksiin on osallistunut useita klubimme jäseniä, ja he kaikki ovat kiitelleet järjestelyjä ja tunnelmaa.

4.8.2 Myyrinkoti, Myyrasti ja Vanhusten palvelutalo Martinpuisto

Klubimme on kohdistanut vanhuksille suunnatut palveluaktiviteettinsa lähinnä kolmeen kohteeseen: Myyrmäessä sijaitseviin Myyrinkotiin ja Vanhusten koti-apusäätiön ylläpitämään Myyrastiin sekä Martinlaaksossa Vanhusten Palvelutaloyhdistyksen Martinpuistoon.

Timo Salonen pitämässä bingoa ja Pekka Yrjölä luovuttamassa televisiota Myyrinkodille

Myyrinkoti oli tärkeä palveluaktiviteettikohde 1990-luvulta lähtien aina vuoteen 2006 saakka, jolloin laitos joutui täysremonttiin. Ladyt kävivät lukemassa potilaille lehtiä ja kirjoja ja toimittivat useana jouluna partiolaisen sinne joulupukiksi. Olipa muutamana jouluaattona veljiäkin siellä joulupukkina. Veljet ja ladyt järjestivät ainakin kymmenenä talvena ystävänäpäivän tienoilla sunnuntai-ilmapäivätanssit kakkukahvin kera, jossa Timo Salonen hoiteli taidokkaasti bingoa. Lisäksi Timo Salonen veti viikoittain usean vuoden ajan myös eläkeläis-miehille tarkoitettua viikoittaista ”kokkikoulua”.

Kun Myyrinkoti meni täyskorjaukseen, palvelupaikka vaihtui mielenterveys-yhteisö Myyrrastiin, jossa Timo Salonen jatkaa bingon pyörittämistä. Häntä auttavat klubimme ladyt leipomalla omalla kustannuksellaan leivonnaisia pal-kinnoiksi.

Martinpuiston palvelutalossa ovat klubin veljet Erkki Nieminen, Harry Pyykkö, Eero Rantaniemi ja Pentti Salmi toimineet kuuden vuoden ajan miesten kunto-saliryhmän vertaisohjaajina kerran viikossa vuorotteluperiaatteella. Kuntoiluryhmään on kuulunut 4 – 9 eläkeläismiestä. Liikunnan ohella salilla nautitaan sosiaalisesta yhdessäolosta.

4.8.3 Terveysten hyväksi

Verenluovutus

Klubi suuntasi erityisesti 1980- ja 90-luvuilla palvelupäivän (8.10) aktiviteetin verenluovutukseen. Osa jäsenistä oli aktiiveja luovuttajia, jotka kävivät säännöllisin kahden kuukauden väliajoin SPR:n Kivihaan talossa ja siksi luovuttamisajankohtaa laajennettiin loka-marraskuun ajaksi. Parissa kymmenessä vuosikertomuksessa kerrotaan verenluovutuksesta ja että verta on luovuttanut enimmillään 7 ladya ja veljeä. Viimeisimmät maininnat löytyvät kaudelta 2001-02. Suomen Punainen Risti on asettanut verenluovutuksen yläikärajaksi 65 vuotta. Moni veli on käynyt viimeisen kerran Kivihaassa päivää paria ennen kuin on täyttänyt 66 vuotta. Jäsenten ikääntyminen on vaikuttanut siihen, ettei verenluovutuskäyntejä ole enää kirjattu ainakaan vuosikertomuksiin.

Palveluopas ja terveismessut

Klubi toimitti v. 1983 Vantaan terveyspalveluoppaan, johon oli koottu tiedot vantaalaisten terveydenhuoltoon eri toiminta-aloilla osallistuvien kunnallisten, yhteisöjen ja yksityisten yritysten ja laitosten kontaktitiedot - alan yritysten mainoksilla lisättyinä. Se jaettiin Vantaalla joka kotiin. Vuosikertomuksen mukaan ”tulos oli vaatimaton, mutta kuitenkin tyydyttävä”,

Vantaan kaupungin vapaaehtoisjärjestöt järjestivät Terveismessut LCIF:n näköviikolla 13.10.2007. Klubimme osallistui yhdessä Liikenneturvan kanssa ja jakoi tähän liittyvää aineistoa ja järjesti näköseulatestejä yleisölle. Päivän aikana yleisöä kävi runsaasti ja klubin toiminta havaittiin.

4.8.4 Ympäristön hyväksi

Klubimme osallistui 80-luvulla järjestettyihin klubien yhteisen palvelupäivän 8.10. ympäristötalkoisiin mm. raivaamalla Vantaankosken ympäristöä (1982) ja Myyrmäen-Martinlaakson vesitornin mäkeä (1984). Seuraavana syksynä klubi osallistui Vantaan vihertalkoisiin istuttamalla puita. 1986 lähtien on klubin tärkein ympäristöteko ollut pitää Jokuoman puiston ratagolfalue siistinä ja viihtyisänä,

Lions-liikkeen yhtenä aktiviteettina vuonna 1982 oli rauhanpuun istuttaminen. Klubi istutti tammen Martinlaakson tien läheisyyteen. Tammi paleltui tammi-kuun 1987 kovissa pakkasissa. Vuotta myöhemmin istutimme korvaavan tammen omalle rata-golfalueellemme, missä se komeasti vihannoi.

4.9 Vuosikirjojen postitustalkoot

Vuosina 2003 - 06 Lions-liitto tarjosi klubille mahdollisuuden hankkia kipeästi kaivattua tukea hallinnolliselle tilille. Tämä tapahtui ottamalla vastuu liiton vuosikirjan eli jäsenmatrikkelin pakkauksen jokaiselle suomalaiselle lionsklubille

Painotuoreet kirjat odottavat pakkaajiaan Leijonaluolassa

bista sentään noin puolet jäsenistä.

Työn kulku oli pääpiirteissään seuraava: Lions-liitto toimitti pakkaustarvikkeita, klubien jäsenmäärätiedot, kirjalähetysten osoitetiedot, kuljetusaikataulut sekä tiedot piirien vastuuhenkilöistä. Kirjat toimitettiin suurina erinä kirjapainosta Porvoosta sovittuina aikoina ruuhkautumisen välttämiseksi. Me pakkaajat organisoituimme nopeasti eri tehtäviin: osa piti lähetyslistat ojennuksessa, osa pakkasi tarvittavat kirjat piireittäin, alueittain ja klubeittain laatikoihin, kirjoitti jokaiseen laatikkoon vastaanottavan klubin nimen ja laatikoiden lukumäärät. Laatikot pakattiin tarkassa järjestyksessä kuormalavoille kulloinkin sovitun lähetysaikataulun mukaan ja lavat muovitettiin. Kun yksi kirja painoi noin 0,8 kg, yhteen laatikkoon mahtui enimmillään 13 kirjaa, yhdelle lavalle pakattiin noin 60 laatikkoa ja laatikoita tuli yhteensä 2500, oli vuotuinen urakamme noin 21 tonnia tiivistä leijonatietoa.

Pitkät päivät tauotettiin sopivasti. Tässä Eero Rantanien taukokahvit

Taisi olla yksi raskaimmista urakoistamme ratagolfin jälkeen. Toivoa sopi, että näitä kirjoja osattiin arvostaa ja lukea. Tuntikaudet Luolassa sujuivat leppoisassa huumoriilmastossa. Monen paikan ja klubin nimen kohdalla tuli mieliin muistoja ja kinkkisiä knoppikysymyksiä.

Simo Hiekkalinnä sovittaa valmiin kuormalavan omalle paikalleen kuljetusta odottamaan

Sopivin välein pidetyt tauot olivat omiaan lähentämään näitä kahta klubia ja tutustuttivat veljiä paremmin kuin klubikokoukset. Koko luola käytävien oli jokseenkin täynnä millintarkasti sijoitettuja kirjalavoja, jotka pakkaamisen jälkeen kuljetettiin rekka-autoilla eri puolille Suomea.

Urakka on viittä vaille valmis. Leo Halonen ja Pentti Salmi onnellisen väsyneinä.

5 KLUBIN TOIMINTA OSANA LIONS-YHTEISÖÄ

Klubilla on perinteisesti ollut edustus kaikissa piirin ja liiton kokouksissa. Joskus olemme olleet suurellakin joukolla mukana erityisesti piirin kokouksissa, tunnelma on ollut korkealla ja se on sitten jatkoilla kohonnut entisestään. Nämä tapaamiset ovat olleet oivia ystävyys- ja tuttavuusuhteiden luomiseen ja aktiviteetti-ideoiden kehittämiseen.

Esa Uotila ja Markku Lyyra valmistautumassa sankkarihaudoille menoon Hietaniemessä

LC Vantaa / Etelä on ollut varsin vaatimattomasti, suorastaan niukalti edustetuna piirin ja Lions-liiton elimissä. Näin siitäkin huolimatta, että klubi on aktiivisesti kantanut vastuunsa kaikissa SLL:n yhteisaktiviteeteissa koti- ja ulkomaisien kohteiden hyväksi. Klubi on toimittanut omina aktiviteetteinaan avustuksia Equadoriin suomalaisten ylläpitämän koulun tarvikkeisiin, Daugavpilsiin Latviaan ladyjen kanssa lahjoituksena saatujen tietokoneiden ja sairaalatarvikkeiden perille toimitus 1998, Thaimaahan (tsunamin takia orvoksi jäänyt Aminatyttö 2004-2007) ja Turkkiin Istanbulin maanjäristyksen uhreille 1999. Kummilapsiprojektina ladyillä oli useita vuosia tyttö Intiassa. Tämä käy ilmi siitä mittavasta avustustoiminnasta, josta tässä historiakirjassa on oma artikkelinsa.

5.1 Osallistumiset järjestön hallintoon

Piirin ja liiton kokouksiin osallistumista ja niissä tehtäviin päätöksiin ja henkilövalintoihin vaikuttamista on klubissa pidetty itsestään selvänä velvollisuutena. Perinteellisesti osallistujina ovat olleet tulevan kauden presidentti, sihteeri ja rahastonhoitaja. Mahdollisuuksien mukaan ovat myös ladyt olleet mukana. Näin perheeseen on saatu enemmän lions-tietoisuutta ja tapaamisten kautta ovat myös ystäväpiirit ovat laajentuneet.

Piirihallituksessa ovat toimineet:

1. Piirikuvernöörinä (DG) Leo Halonen, piirin sihteerinä (CS) Seppo Vaalavuo ja piirin rahastonhoitajana (CT) Pekka Kuussaari 1995 - 96
2. Lohkon puheenjohtajina (ZC): Antti Kilpanen (1978 - 79), Kari Nurmela (1987 - 88), Ilkka Launo (1990 - 91), Leo Halonen (1992 - 93), Timo Salonen (1997 - 98), Pentti Salmi (2002 - 03) ja Håkan Sandell (2010 - 11).
3. Alueen puheenjohtajana (RC) toimi Kari A. Nurmela kauden 1988 – 89, Timo Salonen 2007 - 08 ja Håkan Sandell 2011 – 12.
4. Piirin toimikuntapuheenjohtajuutta (DC) ovat hoitaneet: Leo Halonen (1993 - 95 ja 1996 – 97) sekä Pekka Yrjölä (1999 – 2000).
5. Suomen Lions-liiton kansainvälisten suhteiden johtajana (MD-IRC) toimi PDG Leo Halonen vuosina 1996-99.

Haminan vuosikokous v.1996 teki merkittävää historiaa, kun meidän oman internet-osaajamme Pekka Yrjölän toimesta kokouksen puheet ja muukin ohjelma menivät suorana kaikkialle lions-maailmaan. Tästä silloinen kansainvälinen varapresidentti Kajit Habanananda oli kovin otettu.

Tämän lisäksi klubin jäseniä on ollut opastamassa uusia klubien virkailijoita piirin koulutustilaisuuksissa.

5.2 Leo Halosen kokemuksia kaudesta piirikuvernöörinä "It's great to be a Lion"

Hierarkisesti lions-järjestömme on vain kolmiportainen: klubin presidentti - piirikuvernööri - kansainvälinen presidentti. Näiden tehtävien välillä on kuitenkin jo huima avaruus, kun ajatellaan niissä toimivien henkilöiden määriä. Klu-

beja maailmassa on kutakuinkin 46 000, siis noin 46 000 klubipresidenttiäkin. Piirejä on jo huomattavasti vähemmän, noin 1 000. Siis noin 1 000 piirikuvernööriä. Ja on vain yksi kansainvälinen presidentti! Klubeissa on jäseniä keskimäärin 30, piireissä klubeja muutamia kymmeniä, jäseniä 1 500 - 2 600 ja jäsenmäärä koko järjestössä noin 1,4 miljoonaa. Onkin selvää, että mitä korkeammasta positiosta on kyse, sen vaikeampi on sinne polku.

DG-pari 1995-96 Leo ja Saara Halonen

Toimin kautena 1995 – 96 piirikubernöörinä (DG). Sitä oli edeltänyt klubipresidentin tehtävien jälkeen lohkon puheenjohtajuus ja kolmen vuoden jäsenys piirihallituksessa. Nimitys piirikubernööriksi vahvistettiin järjestön maailmankongressissa, coventionissa, Seoulissa Korean tasavallassa. Siihen aikaan piirejä maailmassa oli 714, Suomessa 14.

Piirikubernöörinä vierailin kauteni aikana kaikissa piirini klubeissa, mikäli se aika-tilallisesti oli mahdollista. N-piirissä oli tuolloin 65 klubia, joista vain kolmeen teki vierailun puolestani varapiirikubernööri. Kokouksia kauden aikana riitti muutenkin, kun oli neljä kuvernöörineuvoston, neljä piirihallituksen, viisi PNAT-kokousta, ja eri toimikuntien kokoukset. Tässä oli siten

työnantajan kanssa sovittava harrastuksen ja töiden yhteensovittamisesta pitävä käytäntö, jossa työnantaja oli upeasti mukana. Vaikka tahti oli kova, oli se vaivan arvoinen. Jälkeenpäin on tosin ihmetellyt, miten se oikein onnistui. Ilman lady Saaran suurta apua ei takuulla olisikaan. Hän nimittäin oli lajitellut päivällä saapuneen postin valmiiksi luettavakseni, kun iltamyöhällä kotiin palasin ja valmistellut seuraavana päivänä tarvittavan aineiston kuntoon.

Kansainvälisyys

Lions-järjestössä toimii maanosittain viisi yhteistoiminta-aluetta: 1. Pohjois-Amerikka (USA ja Kanada), 2. Eurooppa, 3. Etelä- ja Väli-Amerikka, 4. Kaakois-Aasia ja Oseania, 5. Etelä-Aasia, Afrikka ja Lähi-itä. Näiden maiden lionit kokoontuvat kerran vuodessa omiin forumeihinsa, meillä siis Eurooppa-Forumiin. Pohjoismaiset viisi maata toimivat tätäkin tiiviimmin Pohjoismaisen Yhteistyöneuvoston (NSR) puitteissa kokoontuen vuorovuosina kussakin maassa. Piirikubernöörinkauteni jatkoksi minut valittiin Suomen Lions-liiton kansainvälisten suhteiden johtajaksi (MD-IRC) kolmivuotiskaudeksi 1996-99. Sen tehtävän anti oli hyvin suuri. Osallistuin Suomen kuvernöörineuvoston kokousten lisäksi neljään NSR-kokoukseen, neljään EF-kokoukseen ja niitä valmisteleviin pre-forumeihin sekä vielä kahteen conventioniin. Lähes kaikissa kokouksissa mukana oli lady Saara. Eurooppa-Forumissa tehtävänäni oli edistää suomalaisten klubien tekemiä aloitteita ja esitellä ne hyväksyttäväksi ensin pre-forumissa ja sitten varsinaisen forumin istunnossa. Mielenkiintoisin ”lobbaus” lienee ollut LionNetin läpiajaminen. Koko internetin käyttö oli tuolloin 1990-lu-

vun lopulla vasta aluillaan. Kontaktit kansainvälisen hallituksen jäseniin sekä presidentteihin olivat mutkattomat ja sain siten oivan mahdollisuuden käydä keskustelut ilman byrokratiaa.

NSR:ssä johdin pohjoismaisten kollegojeni viisihenkiä IRC-ryhmää, joka valmisti yhteiset pelisäännöt pohjoismaisten avustusaktiviteettien järjestämiseen ja vei läpi muun muassa Latvian Daugavpilsissa sairaalan hygienian parantamisprojektina potilaiden kylpyosaston saneerauksen.

Olen kuvaillut lions-piirissä elämistä usein simpukkaan. Omassa klubissa jäsenet ovat tiiviisti keskenään kuin kuorensa ulkopuolisilta sulkenut simpukka, tuntevat vain toisensa ja pitävät tätä yhteisöään tosi hienona asiana. Lohkon puheenjohtaja näkee joen pohjalla myös naapuriklubien sulkeutuneet simpukat ja pitää tätä useiden simpukoiden näkyä hienona asiana. Mutta kun lion käy conventionissa edes yhden kerran ja näkee ympärillään jopa 20 000 lionia, voi sanoa, että simpukat ovat avautuneet ja ne ovat tuottaneet upeita helmiä!

Kuvernöörikauden aikana oli valtava mahdollisuus tutustua lukuisiin lioneihin eri puolilta maailmaa, kuulla ja kertoa kokemuksista, solmia ystävyysuhteita ja vieraila monilla paikkakunnilla eri maissa. Saman vuoden kuvernöörit muodostavat yhdessä ns. kuvernöörikurssin. Meidän vuosikurssimme yhteydenpito jatkuu tapaamisissa edelleen vuosittain.

5.3 Vuosikokous 2003 Vantaalla

Klubin suurin yhteisponnistus osana lions-yhteisöä oli Suomen Lions-liitto ry:n 50. vuosikokouksen järjestämisessä Vantaalla 6.-8.2003. Hankkeessa olivat mukana kaikki Vantaan silloiset lionsklubit sekä muutama helsinkiläinen klubi.

Seitsemän vuoden ajan puuhasimme tätä Euroopan suurinta vuosittaista lions-kokousta Vantaalle. Ensimmäinen yritys tehtiin 1996 Haminassa saada vuoden 1999 kokous kotiin Vantaan kaupungin 25-vuotisjuhluvuoden kunniaksi, mutta silloin pitopaikaksi valittiin kuitenkin Kajaani.

Seuraava yritys 1998 vuoden 2001 vuosikokouksesta ratkesi Lahden voittoon. Välillä alkoi tuntua siltä, että "vanhat synnit" painoivat vaakakuppia aina toisaalle, mutta sitten kolmas kerta toden sanoi Kajaanissa. Vantaa sai kokousväen äänten enemmistön ja käytännön työt saatettiin heti aloittaa vuoden 2003 kokousvalmisteluissa. Jo ensimmäisessä yrityksessä 1996 olivat sitoutuneina kaikki Vantaan klubit ja rivit pitivät sitten loppuun saakka.

Ensimmäinen tehtävä oli koota päätoimikunta ja siihen paras osaaminen. Meidän klubillamme oli päävastuu kokouksen koko paletista. Päätoimikunnan puheenjohtajana ja koko vuosikokouksen primusmoottorina toimi Leo Halonen. Puolisoiden monipuolisesta ohjelmasta vastasi lady Saara apuoppainaan ja bussiemäntinä lukuisat klubimme ladyt. Juhlamarssin järjestelyistä vastasi Pentti Salmi. Klubimme jäsenet ladyineen avustivat lauantain iltajuhlan järjestelyissä huolehtimalla 2000-päisen juhlayleisön ohjaamisesta omiin pöytiinsä ja buffet-illallisen noutopöytiin. Vaikutimme siten osaltaan illan sujumiseen mallikkaasti. Veljet ahersivat myös illan kuljetuksissa ennen juhlaa ja sen jälkeen. Klubin jäseniä oli monessa mukana. He vaikuttivat oleellisesti mm illan pääsponsorin Hartwall-konsernin monipuoliseen osallistumiseen kokous- ja juhla järjestelyihin.

Vuosikokouksen pääpaikka oli Fur Center Varistossa. Juhlamarssi järjestettiin Myyrmäessä reitillä urheilupuisto – Paalutori – urheilupuisto. Kuljetukset urheilupuiston ja kokouspaikan välillä oli huolehdittu nonstop-bussikuljetuksin. Suuri määrä busseja huolehti myös puoliso-ohjelman kuljetuksista Fur Centerin ja Heureka ja muiden tutustumiskohteiden välillä. Juhlamarssin perinteistä juhlaavaa osuutta korostivat marssia johtaneet ratsupoliisit ja rentoa juhlaa loi musiikkiopistoista koottu lapsiorkesteri erikoisine soittimineen. Orkesterin jälkeen marssivat ensimmäisinä päätoimikunnan puheenjohtaja Leo ja lady Saara ja heitä seurasivat osallistujamaiden lippuja kantaneet klubimme veljet airueinaan ladyt. Juhlamarssin vastaanottivat Liesitorilla kansainvälisen Lionsliikkeen ja Suomen Lions-liiton edustajat klubiveljiemme rakentamalta juhla-valta. Vastaanottoseremoniaa tahditti ja paikallista yleisöä viihdytti nostalgiselta Mallasjuoman kuorma-auton lavalta kajautellut puhallinorkesteri.

Vuosikokouksen avajaisjuhlaan oli saatu arvovaltainen juhlapuheen pitäjä, presidentti Martti Ahtisaari. Hän totesi, että Suomessa kansalaisyhteiskunta on organisoitunut lukuisiksi yhdistyksiksi, joista osa on keskittynyt hyväntekeväisyyteen ja muuhun vastaavaan kansalaistoimintaan. Hän korosti turvallisuuden merkitystä yhteiskuntaa eheyttävänä, inhimillisen hyvinvoinnin perusedellytyksenä. Kansalaisten vapaaehtoista toimintaa ja auttamista tarvitaan sosiaalisen ja taloudellisen epävarmuuden poistamiseen, ongelmien esille tuomiseen ja siten herättämään poliittisia päättäjiä liikkeelle. Tällaisena moottorina presidentti Ahtisaari näki esimerkiksi Suomen Lions-liiton toiminnan v. 2003 ajankohtaisessa eka- ja tokaluokkalaisten iltapäiväkerhotoiminnan kehittämishankkeessa. Kansalaisjärjestöjen kansainvälisessä toiminnassa ja avustustyössä Ahtisaari piti tärkeänä, että toiminta perustuu kohdemaan paikallisiin olosuhteisiin, sen omaan perinteeseen, kulttuuriin ja historiaan. Tällöin kohdemaan kehittyvästä kansalaisjärjestöstä voi muodostua demokraattisen yhteiskunnan tärkeä tuki. Presidentti Ahtisaaren puheen ajatukset sopivat hyvin yhteen Lions-tavoitteiden kanssa, kun ”osoitetaan aktiivista harrastusta yhteiskunnan taloudellista, sivistyksellistä, sosiaalista ja siveellistä menestystä kohtaan, kun luodaan ja ylläpidetään yhteisymmärryksen henkeä maailman kaikkien kansojen kesken ja kun edistetään hyvän hallitsemisen ja täydellisten kansalaisoikeuksien periaatetta”.

Fur Centerin ravintolanjohtaja Kaisa Rantaman ja keittiön mahtava osaaminen tekivät vaikutuksen osallistujiin. Mittava hanke onnistui saadun palautteen mu-

kaan erinomaisesti. Työ- ja talkootunteja kertyi kaikkiaan klubien ilmoitusten perusteella yhteensä 4406! Vaivan palkkana jaettiin kokoustaloudesta kertynyt

Vuosikokouksen juhlamarssi järjestettiin Myyrmäessä. Klubi vastasi mm. lippulinna.

ylijäämä 18.155,54 € kaikille klubeille niiden tekemien työtuntien perusteella. Oman klubimme osuudeksi tuli 1.632,56 €.

Kansainvälinen presidentti Kay K. Fukushima myönsi Vantaalla järjestetyn 50. vuosikokouksen järjestämisestä IP:n johtamistaidon ansiomerkin (IP Leadership Award) päätoimikunnan puheenjohtajalle PDG Leo Haloselle.

6 YSTÄVYYSKLUBITOIMINTA

6.1 Lions Club Joutsa

1980-luvun alkupuolella heräsi klubimme piirissä ajatus ystävyysklubin hankkimisesta jostakin Uudenmaan läänin ulkopuolelta ja mieluiten maaseudulta. Siis seudulta, jossa ulkoiset olosuhteet poikkeaisivat selvästi kotipaikkamme oloista. Veli Kari Nurmelan aloitteesta päädyimme ystävyysklubin etsinnässä LC/Joutsaan. Ystävyysklubitoiminnan perustava kokous pidettiin 26.10.1985 Joutsassa. Siinä päätettiin aloittaa ystävyysklubitoiminta LC Joutsan ja LC Vantaa/Etelän kesken.

Toiminnan tavoitteiksi asetettiin veljien ja ladyjen toistensa tuntemisen parantaminen, tutustuminen toisen klubin kotiseutuun sekä yleensä Lions-aatteen edistäminen ja tunnetuksi tekeminen. Tämän toteuttamiseksi on järjestetty klubivierailu kerran vuodessa. Järjestäjänä ovat toimineet klubit vuoronperään. Näihin vierailuihin on liittynyt jokin aktiviteetti, kulttuuritapahtuma tai matka ulkomaille.

Paitsi näitä virallisia tilaisuuksia klubien veljet ovat tavanneet toisiaan myös epävirallisesti virallisten tapaamisten suunnittelujen, juhlien ja aktiviteettien merkeissä. Veljien toistensa tuntemisen kannalta nämä epäviralliset tilaisuudet ovat olleet usein hyödyllisempiä kuin vuosittaiset suurtapaamiset.

Toukokuussa 1986 teimme ensivierailun Joutsaan, jolloin opimme alkeita metsänistutuksesta ja vietimme yhteisen illan Tampinmyllyllä saunomisen ja ros-vopaistin syönnin merkeissä. Aamulla opittiin, kenties vahingossa, syömään aamupuuro valkosipulin kera! Tuo metsänistutuskokeilu kuitattiin seuraavana vuonna, kun uuden varainhankinta-aktiviteettimme, pienoisingolfradan rakennustalkoot pidettiin Jokuomanpuistossa. Talkoiden vaivat parannettiin riemukkaan yhdessäolon illassa Huolintakeskuksen tiloissa Helsingissä.

Näiden ensiaskeleiden rohkaisemina olemme sitten tavanneet milloin nuotanvedon, milloin oopperan, nykytaiteen tai teatterin merkeissä. Laivaristeilyillä Päijänteellä, Tukholmaan ja Tallinnaan on maailmaa paranneltu oikein olan takaa maisemista ja toistemme seurasta nauttien. Ja totta kai, olemme mitelleet taitojamme monin eri tavoin. Tarkkuutta on vaatinut kolikonheitto, tikanheitto ja mölkkyykisakin. Taitoa on sitten jo enemmän vaadittu kaksiteräisen kirveen heitossa tai parihiihdossa. Mutta näistä kaikista on selvitty ilman ruumiin tai sielun vammaa. Liekö siinä lohtuna ollut perinteinen joutsalaisrohdoista valmistettu kunnon sahti?

Vuoden 2010 tapaaminen järjestettiin poikkeuksellisella tavalla: matkustimme Istanbuliin yhdessä tapaamaan sikäläistä ystävyysklubiamme. Tästä on tarina toisaalla tämän historian sivuilla.

Tampinmyllyn nuottasaaliin kauppa - saavillinen kuoreita ja pari muikkua!

Ensimmäisellä ystävyysklubivierailulla toukokuussa 1986 yövyttiin Tampinmyllyn lomakylässä ja illan tullen vetivät joutsalaiset nuottaa ja saalista tuli runsaasti. Pres. Kari Nurmela muisti tulossa olevat mökkivieraansa ja ratkaisi kerralla kestityspulmat – paistettuja muikkuja koko poppoolle. Runsa sahtiviritys näkyi runsaana kauppahintana.

Seuraavana aamuna Kari tarkasteli saalista ja huomautti joutsalaisille, että haisevat mokomat. Siihen joutsalaiset totesivat, että hyviähän nuo pari muikkua ovat, mutta eihän kuore kes- tä säilytystä!

Kun me Joutsassa savussa majoituimme

LC Joutsa vietti 30-vuotisjuhlaansa 18.12.1993, ja klubimme lähetti mukaan delegaationsa:

presidentti Torsti Linnanmäki, Harry Pyykkö ja Leo Halonen, kaikki ladyineen. Juhla meni asianmukaisella tavalla puheita pitäen ja kuunnellen, aterioiden ja seurustellen. Majoituimme Joutoniemeen uudenkarheaan hirsitaloon. Juhlan jälkeen muutama joutsalainenkin piipahti sahtiastioineen kylään. Kun majapaikassa oli hyvän tuntuinen takka ja siihen puita, tuikkasimme takkaan tulen ja aloimme nauttia takan lämmöstä. Yhtäkkiä presidentti Torsti lausui ilmoille epäilyksensä siitä, ettei vetoa ollut tarpeeksi, kun savu pakkaa sisään. No, kun insinöörikuntaa oli paikalla, ei muuta kuin peltiä avaamaan. Ensin sähköinsinööri Leo kiipesi nykimään peltiä auki, mutta eihän se auennut. Sitten asialle ryhtyi rakennusinsinööri Harry, tempaisi pellin vedintä, eihän se liikahtanut. Mutta sisu ei antanut periksi, auettava oli! Uusi yritys, vaikka varoitimme Harryä kaatamasta koko hormia. Kunnon tempaus ja tulihan se pelti ulos hyvin muuratusta raostansa rappinkisena. Se olikin sen pellin ensimmäinen ulosveto! Ja alkoihan savu löytää tiensä ylös piippuun. Sitten päälle annos sahtia ja tuuletuksen jälkeen sisäilma oli hengitettävissä.

Pilkki- ja hiihtokilpailut Joutsan Joutenlahdella

Teimme ystävyysklubivierailun 4 – 5.4.1992. Joutsaan Mukana oli 21 veljeä ja ladyä sekä 3 nuorta. Majoituimme Joutoniemen lomakylään. Ohjelma alkoi hyvällä kalakeitolla ja tavan mukaan sahdilla.

Sitten siirryttiin melkein rehelliseen pilkkikilpailuun, jonka palkintona oli soutuvene kotiin kuljetettuna.

Eräs Joutsan veli kierteli avannoilla kalaonnea kysellen ja esitellen muovi-

Parihihto on hauska laji!

kasseissa kaloja hintaan

10 mk/kg. Kalat oli klubille lahjoittanut kalakerho ja saalis oli eilisen pilkkikilpailuista. Rannalla kalat punnittiin. Sitten jatkettiin hiihtokilpailuilla, saatiin opastusta letun ja makkaran syönnistä, sahdin juontineuvoja ym. mukavan seurustelun merkeissä.

Iltilaisuudessa Huttulassa nautittiin erinomainen illallinen ja oli monenlaista ohjelmaa – ja tietenkin pilkkikilpailujen palkintojen jako. Voittajaksi paljastui Eero Rantaniemi. Vene on edelleen hyvässä käytössä mökillä Somerolla.

6.2 *Lions Club Stabekk, piiri 104-H, Norja*

Veli Leo Halosen ollessa piirikuvnööriä hän solmi runsaasti yhteyksiä eri maihin. Niiden tuloksena klubille esitettiin mahdollisuus solmia kansainvälisiä ystävyysklubisopimuksia. Näin sitten meneteltiin ja vuonna 1986 astui sopimus voimaan Oslon lähellä Bærumissa toimivan Lions Club Stabekkin kanssa. Tuo klubi oli perustettu vuonna 1960. Yhteyshenkilönä oli Leon norjalainen kollega Leif Gjerde. Sopimista pohjustettiin jo kesällä Norjaan suuntau-

tuneen lomamatkan aikana. Klubimme delegaationa olivat Leo Halonen, Pekka Kuussaari ja Seppo Vaalavuo ja ladyt Saara, Malla ja Irmeli.

Yhteyttä ei voi pitää kovin aktiivisena, vaikka etäisyys ei voi olla esteenä. Stabekkin lahjana saamaamme kyntteikköä olemme käyttäneet uusien klubiveljien vastaanottoseremonioissa.

Sopimus on tehty ja viirien vaihto toteutettu. Vas. PDG Leo Halonen, PDG Leif K. Gjerde ja pres. Torvald Valland 18.11.1996 Gjerden kotona.

6.3 *Lions Club Istanbul/Marmara, piiri 118-E, Turkki*

Veljemme Leo Halonen tunnusteli ystävyys-sopimuksen solmimisen mahdollisuutta myös tutun turkkilaisosapuolen kanssa Europa Forumin yhteydessä Rotterdamissa syksyllä 1995. Tunnustelun tuloksena sopimus saatiin allekirjoitetuksi helmikuussa 1996. Seuraavana syksynä oli jo rennompaa, kun saimme tavata niin ikään Europa Forumin käytävillä Deauvillessa, Ranskassa. Tämä yhteys on pitemmästä välimatkasta huolimatta toiminut aktiivisemmin. Vuonna 1999 sattuneen Istanbulin suuren maanjäristyksen uhreille toimitimme rahalahjoituksen lääkkeiden ja saniteettitarvikkeiden hankkimiseksi. Tämä lahjoitus herätti suurta kansainvälistä huomiota, kun se luovutettiin Antalyan Europa Forumissa turkkilaisille.

Vuonna 2005 pohjustettiin mahdollista Turkin matkaa järjestämällä erityinen Turkki-ilta Leijonaluolassa Turkin suurlähetystön ja Turkin Valtion matkailutoimiston tukemana. Ja vuonna 2008 päätimme järjestää matkan Istanbuliin. Se

toteutui 33 henkilön voimin toukokuussa 2010. Matkaan saimme mukaan myös kuusi joutsalaista.

6.4 Kolmen ystävyysklubin tapaaminen Istanbulissa

Vuoden 2010 klubitoiminnassa kohokohta oli vantaalaisten ja joutsalaisten vierailu Istanbulissa 8.-13.5.2010 ja tutustuminen siellä ystävyysklubimme, LC Istanbul/Marmaran jäseniin. Huolellisten valmistelujen jälkeen 33 henkilön joukko matkusti entisen Bysantin ja Itä-Rooman pääkaupunkiin Konstantinopoliin, nykyiseen Istanbuliin. Suuri osa matkalaisista oli Turkissa ensi kertaa, vielä useammat ensi kertaa Istanbulissa, joten matkaohjelma laadittiin tältä pohjalta. Matkaa suunniteltiin vuoden verran Leo Halosen johdolla. Turkin puolella yhteyshenkilömme oli aiempi piirikuvernööri Osman Ilhan.

Ennen matkaa saimme suurta apua ja informaatiota Turkin valtion matkailutoimistosta, siitä kiitokset. Islannin tulivuorituhkan aiheuttamat häiriöt lentoliikenteelle jännittivät aivan lähtöhetkeemme saakka, mutta onneksemme saatoimme matkan toteuttaa.

Pientä vertailua Turkki – Suomi

Nykyisin Turkissa asukkaita on noin 80 miljoonaa, joista Istanbulissa noin 15 miljoonaa. Suomessa noin 5,3 miljoonaa. Lions-klubeja Turkissa on 323 ja Suomessa 953. Jäsenmäärä Turkissa 7.053 ja Suomessa 25.958. Istanbulissa toimii kolme piiriä (siis piiri per 5 milj. asukasta!), joissa on yhteensä 169 klubia ja niissä jäseniä 3.591! Ei ihme, että Suomen luvut hämmästyttivät isäntiämme.

Matkan turismiosuus

Tutustumiskohteina olivat lähes kaikki Istanbulin-kävijöiden "must"-kohteet: Topkapin palatsi, Sininen moskeija, Hagia Sofia, Yerebatanin vesisäiliö, Suuri basaari ja egyptiläinen eli maustebasaari, Hippodrom, Sirkesin rautatieasema, Galatan alue, Heybelin saari hevosajeluineen, Üsküdar, Istinye Parkin ostosparatiisi ja tietenkin iltaristeily Bosporin salmella. Unohtaa ei sovi äitienpäivän lounasta Topkapin palatsin ravintolassa serenadeineen ja ruusuineen! Paikallisenä, reippaana oppaana oli Pia Österman NES Travel-yhtiöstä. Hotellimme oli valittu sen keskeisen "Konstantinopoli"-sijainnin pohjalta. Jokaisella meistä oli siten helppoa tehdä omia retkiään halujensa mukaan.

Istanbulin kaupunkikuva

Kaupunki on Turkin suurin, siellä asukkaita on noin 15 miljoonaa vain 1 800 km² alueella, eli kolme kertaa Suomen väkiluku alle Helsingin pinta-alalla! Tämä antaa hahmon sille valtavalle ruuhkalle ja tiheälle ihmismassalle, mikä siellä on. Liikennekulttuuri on risteykset tukkivaa, mutta kuitenkin aika luovan joustavaa. Autojen torvet soivat, mutta eihän se menoa nopeuta. Modernit, siistit raitiovaunut ovat kuin junia, pituutta on nelisenkymmentä metriä monen tason vaunuineen. Niitä ei ole mitenkään tuhrittu eikä turmeltu.

Vaikka väkeä on valtavasti, niin humalaisia tai muita häiriön aiheuttajia ei näy. Kaduilta ja puistoista siivotaan nopeasti vähäisetkin roskat, graffiteja ei juuri ole. Nuoriso ei kulje "mäyräkoiriaan" taluttaen, vaikka alkoholia myydään yleisesti. Tupakointi sen sijaan on yleistä, mutta ei häiritsevää.

Vilkas basaarialue lähikujineen tarjosi erinomaiset mahdollisuudet ostaa vaikka mitä. Kaupankäyntityyli on rauhoittunut aiempien vuosien päällekyvästä tavasta. Ostosten tekoon voi nyt paremmin paneutua, tinkimistä unohtamatta!

Historiasta nykypäivään

Vuonna 1453 tapahtunut Konstantinopolin valloitus ja sen myötä Rooman valtakunnan lakkaaminen on jäänyt suurena vuotena Euroopan historiaan, olihan siellä suomalaisiakin! Palatsit, muurit ja moskeijat ottomaaniajalta 1900-luvun alkuun ovat suurimmalta osin yhä jäljellä ja ihmeteltävinä. Islamin vaikutusta ei voi olla huomaamatta, vaikkakin Turkki on ns. sekulaarinen valtio, eli mikään uskonto ei ole virallinen valtionuskonto. Ensikertalaista saattoivat minareettien rukouskutsut säikäyttää ja ehkä häiritäkin, mutta eivät ne toki unta vieneet.

Tämän päivän Istanbul laajenee ja nykyaikaisia valtavia pankki- ja toimistorakennuksia kohoaa jopa yli 200 m korkeuteen. Samoin uusia valtavia asuinalueita leveine katuineen ja suurine kerrostaloineen rakentuu vanhan ydinalueen ulkopuolella joka suunnassa. Varakkuuserot tuntuvat suurilta, sillä kerrostalojen lisäksi muhkeita yksityistaloja on paljon. Turkin talous on selvinnyt erittäin hyvin viime vuosien laman ja kriisien vaikeuksista. Ihmiset ovat yritteliäitä ja työskentelevät pitkiä päiviä. Varakkuutta tuntuu olevan ja kansainvälisten yhtiöiden investointeja toteutuu kaiken aikaa. Turkkiilaisten pyrkimys integroitua Eurooppaan näkyy monin tavoin. Erityisesti vuosi 2010 on siitä hyvä osoitus - Istanbulhan on silloin Euroopan kulttuuripääkaupunki.

Kolmen klubin kokous

Kokouksessa olivat mukana piirin 118-E kuvernööri 2009-10 Latife Baştuğ , seuraavan kauden kuvernööri Gökhan Berker sekä hänen seuraajansa! Klubin presidentti 2009-10 oli Ali Dönmez, sihteeri Vildan Küçüközgün ja kauden 2010 - 11 presidentti Mete Albayrak. Tilaisuudessa valotettiin puolin ja toisin maantieteellisiä seikkoja Turkista ja Istanbulista sekä Suomesta, Vantaasta ja Joutsasta. Niin muodoin saimme seikkaperäisen katsauksen turkkilaisten lionien aktiviteeteista, toiminnasta sekä jäsenkehityksestä. Paikalliset LEOt olivat valmistaneet upean esityksen tämän vuoden Euroopan kulttuuripääkaupungista. Läsnä oli kaikkiaan noin 60 henkilöä.

Lähes viiden tunnin tapaamisen aikana nautittiin runsas ja monipuolinen turkkilainen ateria. Muistoksi vierailustamme turkkilaiset saivat Suomen pienoislipun, vantaalaista *Paul Envaldsin* keramiikkaa sekä klubien standaarit. Saimme hienon vastaanoton ja kohtelun heti maahan saavuttuamme. Suomalais ten ja turkkilaisten on helppo tulla keskenään toimeen kieli- ja kulttuurieroista huolimatta. Illan turkkilaisena tulkkina toimi lion Burcu Guducu. Tästä on hyvä jatkaa. *Tesekkür - kiitos!*

Ainutlaatuinen kolmen klubin yhteinen kokous pidettiin LC Istanbul / Marmaran isännöimänä. Kokous aloitettiin turkkilaiseen tapaan viettämällä hiljainen hetki Kemal Atatürkin muistolle. Kokoushuoneistossa olivat Turkin ja klubin liput sekä klubin aktiviteetteja ja palkitsemisia esitteleviä kuvia.

Istanbul by night - risteily Bosporilla

Illtaristeilyllä Bosporin salmella saimme mahtavan kuvan Istanbulin suurkaupungista, sen vilkkaasta laivaliikenteestä ja kauniista rakennuksista. Illallisen jälkeen PDG Osman Ilhan intoutui turkkilaiseen tanssiin, ehkäpä sen sai aikaan suomalaisten esittämä turkkilainen laulu "Uskudar" (tosin suomenkielisenä).

PDG Osman Ilhan innostui esittämään turkkilaista tanssia Bosporin risteilyllä

7 LADYTOIMINTAA 40 VUOTTA

Palvellen yhdessä - tunnuslause, joka on usein esiintynyt vuoden teemana, tarkoittaa tietysti ensisijaisesti itse leijonien veljestoimintaa, mutta kuvaa erinomaisesti myös ladyjen sekä ladyjen ja leijonien yhteistoimintaa LC Vantaa/Etelässä.

Ladytoiminta lyhykäisyydessään varmaan etenee siten, että kotona on ensin selvitelty enemmän tai vähemmän syvällisesti, mihin joukkoon on liitytty ja ajan myötä tätä tietoa on päivitetty klubikokousten jälkeen. Seuraavassa vaiheessa on sitten osallistuttu puolisona yhteisiin tilaisuuksiin ja vähitellen menty mukaan ladyjen omiin kokoontumisiin. Tavoitteena on ollut miettiä yhdessä, miten pystyisimme omaltakin osaltamme auttamaan avun tarpeessa olevia. Näissä istunnoissa, tällä porukalla, yhdeksi päämääräksi on sitten väistämättä tullut vain tavata mukavia ihmisiä, viihtyä yhdessä ja jopa juhlia yhdessä.

Kun LC Vantaa/Etelä perustettiin 1971, pääsivät ladytkin heti mukaan toimintaan. Ensimmäinen yhteinen aktiviteetti taisi olla lastenjuhlien järjestäminen Kaivoksen kummiklubin kanssa Kaivoksen kansakoululla 28.11.71. Tämän tilaisuuden tiimoilta on ensimmäinen virallinen pöytäkirjamerkintä naisihmisistä: ”Arpojen myynti: neiti Niskanen, rouva Orava ja rouva Fogdel”. Siitä alkoivat vuosittaiset lastenjuhlien järjestämiset kaivokselaisten kanssa. Mukana järjestelyissä kuuleman mukaan olivat leijonaperheiden kaikki kynnelle kykenevät. Juhla oli lapsirikkaalla alueella odotettu ja menestystä kuvaa varmaan presidentti Osmo Luotomaan merkintä kauden 78 -79 vuosikertomuksessa: ”10.12.78 Rautainen lastenjuhlarieha”.

*Ladykokous Kuussaarel-
la noin 1985. Mukana
ladyt: istumassa Tammi,
Halonen, Kuussaari,
Vaalavuo ja seisomassa
Vesala, Kilpanen, Tuh-
kanen, Heikkonen, Ran-
taniemi, Kuusisto ja Nur-
mela.*

Ladyt toimivat siis tuki- ja taustajoukkoina sekä kokoon-
tuivat omana poruk-
kana yleensä lady-
presidentin kotona. Kokoukset ovat olleet aina varsin vapaamuotoisia ilman pöytäkirja- ym. rasitteita. Virallinen viskaali jouduttiin nimeämään vasta siinä vaiheessa, kun päätettiin alkaa kerätä jäsenmaksua. Rahastonhoitajaksi ja pankkikirjan haltijaksi valittiin Kaisu Tuhkanen, joka osasi tyylikkäästi kerätä yhteisissä juhlissa ladyjen jäsenmaksun, aluksi 50 mk, miehiltä. Kun Kaisu halusi vuosikausien jälkeen virasta vapaalle, valittiin raha-asioiden hoitajaksi Saara Halonen, pankkiyhteyksiensä ja samansuuntaisten ominaisuuksiensa

puolesta, joita Kaisullakin oli. Jäsenmaksun lisäksi ladytili karttui veljien vuosittain antamalla toiminta-avustuksella.

Vaikka ladytoiminta pyöri koko ajan, on Jouko Tuhkasen vuosikertomuksessa kaudelta 1981 - 82 merkintä, että ladytoimintaa pyritään elvyttämään ja piristämään järjestämällä omia kokouksia ja retkiä.

Vuosien mittaan ladytoimintaan on kertynyt moninaisia aktiviteettejä, joista jatkossa, ei välttämättä kronologisessa järjestyksessä. Varmaan yksi merkittävimmistä isoista projekteista oli intialaisen kummitytön ottaminen Interpedian välittämänä. Päätös kummilapsen kouluttamisen kustantamisesta tehtiin 5.11.84 Pirkko Vesalan kotona pidetyssä kokouksessa. Kummityttöemme, N. Jaya Chitra lähetti meille muutamia englanninkielisiä kiitoskirjeitä, joissa hän kertoi myös opiskeluistaan, mieliaineistaan, itsestensä pituudet ja painot sekä selvitti muutenkin tekemisiään. Kun Jaya sai opintonsa päätökseen, me ladyt suuntasimme avustuksemme uusiin kohteisiin.

Muita ulkomaille suuntautuvia avustuskohteitamme oli mm. Equadoriin 7. de Julio koululle hankittu uusi monistuskone varastetun tilalle. Kirjojahan oli vain yksi kappale - se jota monistettiin. SPR:n kautta avustimme Pakistanin maanjäristyksen uhreja. Latvian Daugavpilsiin keräsimme vaatteita ja veimme ne, sekä leijonien lahjoittamat tietokoneet pienellä iskujoukolla perille asti. Äiti Teresan tilkkuja neuloimme ahkerasti parin vuoden ajan, kokosimme peitot ja lahjoitimme ne eteenpäin.

Tilkkupeittotalkoissa 20.4.2004 Kaisu Tuhkanen ja Helga Heiniö

Kotimaan avustuskohteitamme ovat olleet mm. Vantaan huumenuoret, Asemanlapset, Lastenklinikan osasto 10 ja Länsi-Vantaan seurakuntien diakonia-työn valitsevat vähävaraiset. Myyrinkodissa aloitimme seuralaistoinnin, joka käsitti kummivanhuksen kanssa ulkoilua, seurustelua ja lukemista. Tämä aktiviteetti kävi kuitenkin melko vaativaksi ja siksi siitä oli luovuttava. Mutta vähän pitemmälle päästiin veljien kanssa yhdessä Myyrinkotiin järjestetyissä lasiaisingoissa. Niissä ladyjen osuus oli leipoa maittavaiset pullat puffettiin ja bingopalkinnoiksi ja varustaa leijonat puhtailla paidoilla ja liukkailla kengillä, jotta he pääsivät vauhdikkaasti tanssittamaan bingoon tulleita "tyttöjä". Bingosta tuli niin suosittu juttu, että lopulta hankimme omat "bingovehkeet" klubille 30-vuotislahjaksi. Ladyosuuteen kuului myös bingoajankohdan

sopiminen ja lisäksi neuvottelimme jouluaatoksi joulupukin, jonka leijonat lahjoineen kustansivat.

Ja sitten ne juhlat. Klubin tärkein vuotuinen juhla on syksyinen vuosijuhla. Tähän tilaisuuteen myös ladyt ovat aina valmistautuneet huolella. **Olemme** järjestäneet vaihtelevan laadukkaan estradiohjelman ja julkistaneet tilaisuudessa myös tarkat kriteerit täyttäneen suosikkileijonamme. Ensimmäinen laatuaan oli Antti Kilpanen, joka sai valinnan vakuudeksi kunniamerkin, sertifikaatin, joka askarrettiin Saaran hankkimista KOP:n asiakasmerkeistä. Kun nämä tykötarpeet loppuivat, uusien prenikoiden valmistuksesta on vastannut Kirsti Klamin ateljee.

Suosikkipoika Antti Kilpanen

Ladyriehtäjänsä LVRUn majalla

Parikymmentä vuotta perinteisiimme kuului myös keväinen ladyriehtäjä, joka oli tarkoitettu veljien virkistykseksi ja välillä päänmenoksikin. Teemoina ovat olleet mm. Villi-Länsi (länsivantaalaisia kun ollaan), Kierrätys, Urheilua - Sport, Tango, Olympialaiset, Hyvät tavat, Tähdet, Lamantappajaiset, Unioni suaree (liityttiin EU:hun), Matkailu, Juhlajuhlat ja paljon muuta. Ohjelma sisälsi yleensä jonkun TV:stä tutun kisan, tehtäviä, kilpailuja, liikuntaa eri muodoissa ja varsinkin tanssia, ja paljon, maittavia aterioita ja riittäviä virvokkeita unohtamatta. Pientä rahapottia hankimme "pullonheitolla" ja esim. hiljaisella tai äänekkäällä huutokaupalla, joihin huudettavat tavarat raakattiin omista kaapeista. Rahaa tuli avokätisesti, mm. Eero innostui huutamaan Meerin huutokauppaan tuomat kupit, "koska meillä on tätä samaa sarjaa kotona". Rahat siirtyivät hyväntekeväisyystilille ja Meeri sai kuppinsa takaisin kaappiin seuraavaa huutokauppaa odottelemaan. Näitä juhlia suunnitellessamme joko ladypresidentin kotona tai koululla, koimme mieluisaa yhteenkuuluvuutta iloisen rupattelun ja aikaansaamisen tuottaman tyydytyksen merkeissä.

Minigolfaktiviteetit ja nappulahiihdot yhdessä puolisoitten kanssa ovat olleet osa mukavaa toimintaamme. On osallistuttu (ja menestyttykin) kilpailuihin, kitketty rikkaruohoja, tyhjennetty roskakoreja ja muuten vain oltu seurana ratakoipissa, kun on kylmää ja vettä sataa, eikä asiakkaita näy. Nappulahiihdoissa on jaettu kahvia, pullaa ja mehua hiihtäjille ja niille, jotka ovat polttaneet suunsa veldan-makkaroissa. Puffettia on muutenkin pidetty eri paikoissa, aina tarpeen mukaan.

Leijonapuolisoita **olemme** eskorteeranneet vuosien mittaan varsin kiinnostavissa paikoissa. Kolme kertaa olemme päässeet Tukholmaan asti, joista yksi oli Leon ja Saaran piirikubernööriksen ladyristeily erikoisohjelmiseen ja tarjoiluineen. Tallinnassa on piipahdettu, teattereissa käyty useasti, Joutsassa kummiklubin vieraina vietetty sahdin vauhdittamia päiviä. On osallistuttu risusavottaan, Millan tanssikurssille, sekaviestikilpailuun (3. sija), hiihtopäiviin Hyvinkäällä ja kevättempauksiin joskus klubihistorian sarastuksessa.

Me ladyt olemme myös toteuttaneet ihan itsellemme suunnattua virkistystoimintaa. **Olemme** käyneet saamassa ihon, kasvojen ja jalkojen hoito-ohjeita ja olleet värianalyysissä (leijonien silmien iloksi?). **Olemme** sivistyneet taidenäyttelyissä, teattereissa ja erilaisten ammattien esittelyissä ja valistuneet jopa puutarhan syystoimia varten.

Me ladyt olemme tutustuneet toisiimme, ei ainoastaan lionin puolisona, vaan henkilökohtaisesti, olemme saaneet lämpimiä ihmissuhteita auttamisen, talookohengen, myötäelämisen, ilon, irtioton ja jopa hulluttelun merkeissä. Suomen Lions-liiton vuosikirja antaa hyvin vähän opastusta lady- eli puoliso toimintaan. Siellä mainitaan tarkoituksena olevan lionsklubien sisäisen hengen lujittamisen ja kehittämisen sekä klubien ulkoisen toiminnan tukemisen ja sen kautta myös omakohtaisen vaikuttamisen mahdollisuuden. Nämä tavoitteet olemme varmaankin saavuttaneet.

8 TILASTOT

8.1 *Lahjoitusten yhteenveto*

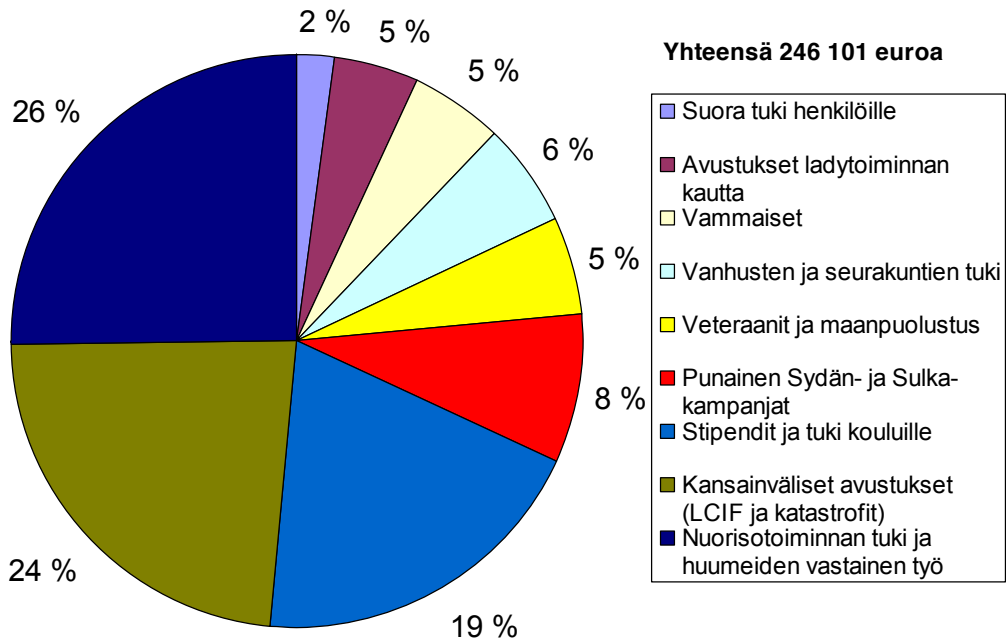
Tunnuslauseeseen ”*Me palvelemme*” liittyvät olennaisesti lahjoitukset erityisesti oman toimintaympäristön hyväksi mutta myös laajemmin kotimaassa ja kansainvälisesti. Klubimme on voinut toimia tällä alueella tehokkaasti erityisesti ratagolf-aktiiviteettimme avulla tienatuilla varoilla.

Yksittäisiä lahjoituskohteita on 40 vuoden aikana ollut yli 520 kpl, yhteensä 246 101 € mitä erilaisimpiin kohteisiin. Lahjoituksista on tehty yhteenveto kohderyhmien mukaan ja tulokset ovat seuraavissa grafiikoissa. Yhteenveto ei sisällä niitä lukuisia, usein merkittäviä palveluaktiiviteettaja, joista ei ole syntynyt kirjanpitoon merkintöjä.

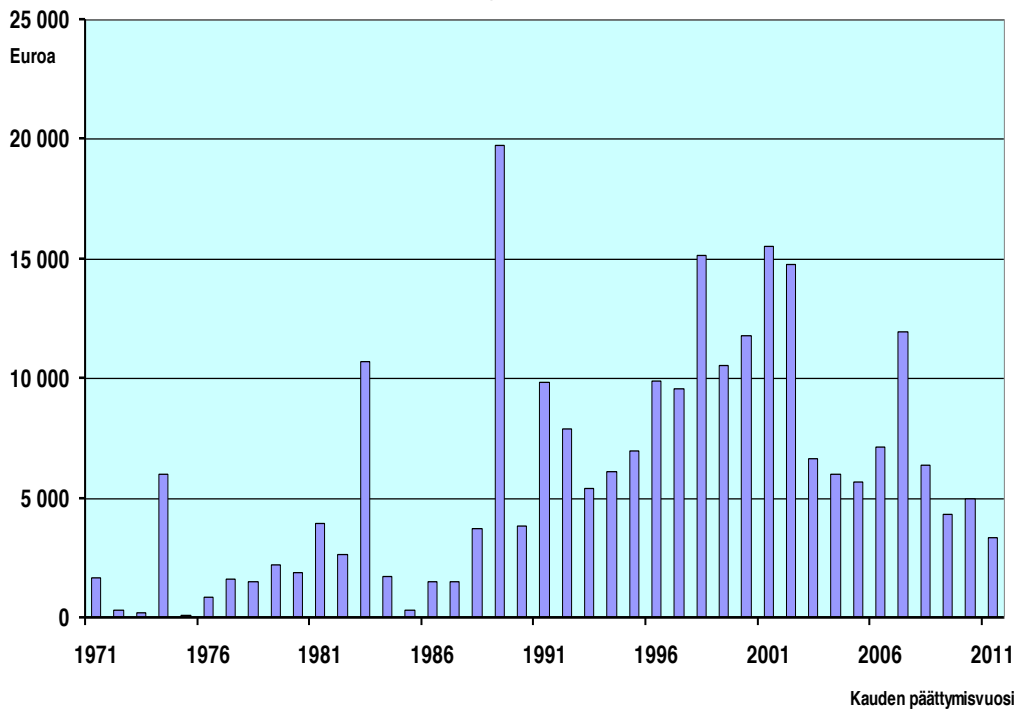
Suurimmat lahjoitukset on tehty kautena 1989 – 90. Sillä kaudella muodostivat kaksi suurinta kohdetta - Lions Liiton yhteisaktiiviteetti Punainen Sulka (7 300 €) ja potilassänkyjen lahjoitus sotaveteraaneille (3 400 €) - yli puolet kaikista kauden lahjoituksista.

Uusi huippu lahjoituskäyrään muodostunee kaudelle 2011 – 2012, jolle ajoittuvat 40-vuotisjuhlassa julkistettavat merkittävät panostukset.

LIONS CLUB VANTAA/ETELÄN AVUSTUSJAKAUTUMA 1971 - 2011

LC Vantaa/Etelä Vuositteiset lahjoitukset euroina

8.2 Klubi tänään

Klubin jäsenenä on ollut kaikkiaan 92 miestä, joiden jäsenyysaika on vaihdellut yhdestä 40 vuoteen. Keskimääräinen jäsenyysaika on kauden 2010-11 lopussa 12,9 vuotta ja nykyisten jäsenten jäsenyysaika on keskimäärin 21,9 vuotta! Tästä huomaa, että alkuvuosina klubissa oltiin varsin lyhyitä aikoja. Jäsenmäärä on ollut suurimmillaan 37, tällä hetkellä se on 24. Perustajajäseniä on mukana kaksi, veljet Pekka Kuussaari ja Erkki Nieminen.

Klubi kuvattuna kuukausikokouksessa Fur Centerissä 3.2.2011. Edessä vasemmalta: Eränie-mi, Sandell, J Tuhkanen, Halonen Väisänen, Nieminen ja Kuussaari. Takana vasemmalta: Meriluoto, Linnanmäki, Isomäki, Kuusisto, Heiniö, Vaalavuo, Rantaniemi, Salmi, Rantasalo, Gröhn, Hiekkalinna, Klami, Uotila ja Mäkelä. Poissa olivat: Lyyra, Pyykkö ja K Tuhkanen. Ku-van otti DG Tuomo Holopainen.

Klubilla on ollut yksi kunniajäsen Antti Kilpanen. Hänen kunniakirjansa kuuluu:

Lion Antti Kilpanen

Klubimme perustajajäsenenä ansiokas ja aktiivinen toimintasi klubimme hyväksi sekä positiivinen henkilösi ja huumorisi on auttanut klubin hallitusta ja veljiä kiperissäkin tilanteissa. Olet koko jäsenyytesi ajan osallistunut 100 %:sesti kaikkeen klubin toimintaan ja olet hoitanut täsmällisesti kaikki tehtävät, jotka on vastuullesi annettu.

Lions Club Vantaa / Etelä on kokouksessaan 4.3.2004 yksimielisesti päättänyt nimittää Sinut klubimme

KUNNIAJÄSENEKSI Nro 1,

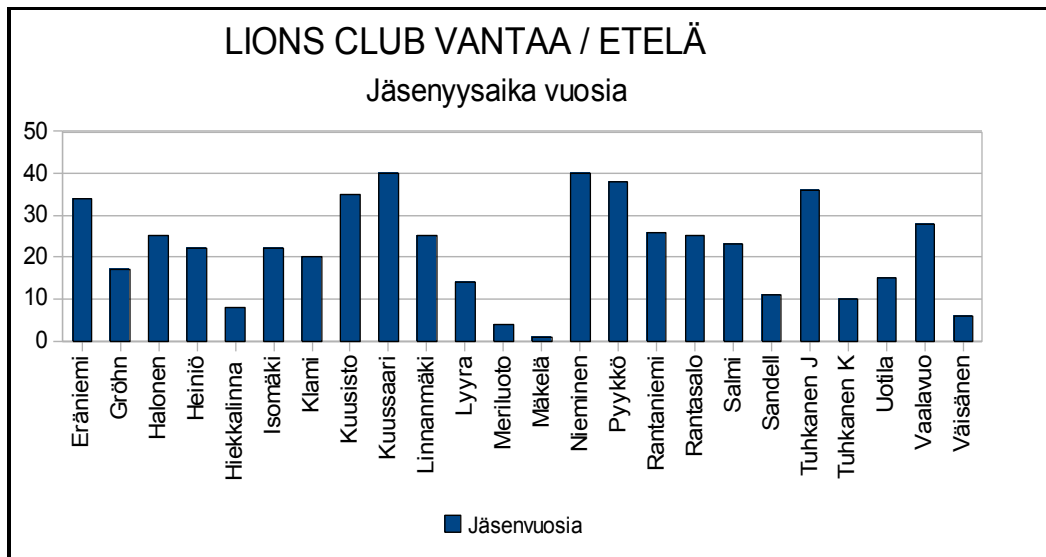
mistä tämä kunniakirja Sinulle annetaan.

Vantaalla 13. päivänä tammikuuta 2005

Leo Halonen
Presidentti

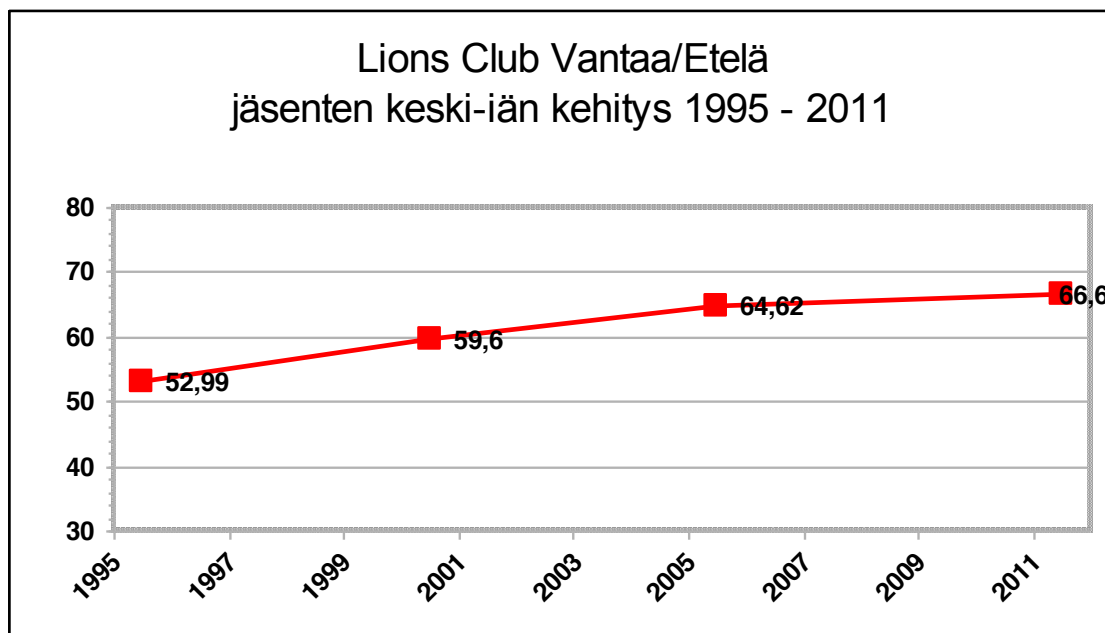
Timo Salonen
Past presidentti

8.3 Virat ja osallistuminen

Nykyisten jäsenten jäsenyysaika

Uusia jäseniä on viime vuosina liittynyt vähän. Siksi klubin virkojen hoitoon on tarvittu samoja veljiä tiheään tahtiin. Presidentin virat ovat lähteneet toiselle kierrokselle, onpa näkyvissä jo kolmaskin kierros. Klubin ikärakenteen kehitys näkyy seuraavan sivun kuvaajasta.

Klubiveljien keski-iän kehitys

Klubiveljien osallistumisaktiivisuutta kuvaa erinomaisesti se, että vuosittain 100 % läsnäolosta on palkittu lähes jokainen veli asianmukaisella pinssillä. Jatkuva 100 % jäsenyys on järjestössämme katsottu tavoittelemisen arvoiseksi motivoivaksi tekijäksi.

Jäsentilasto

	Jäsen		Jäsenvuodet	Pres.
1	Blomqvist	Jorma	1972-79	
2	Dromberg	Jarl	1973-91	
3	Eerikäinen	Markku	1980-83; 85-88	
4	Eräniemi	Kalervo	1977-	98
5	Gröhn	Urpo	1994-	99
6	Halonen	Leo	1986-	91;04
7	Heikkonen	Hannes	1980-94	
8	Heiniö	Hannu	1989-	
9	Helenius	Timo	1997-99	
10	Helminen	Risto	1973-78	
11	Hiekkalinna	Simo	2003-	09
12	Huotilainen	Seppo	1982-92	
13	Hyytiäinen	Kauko	1974-75	
14	Isoniemi	Tero	1978-85	
15	Isomäki	Antti	1989-	95
16	Jussila	Ossi (C)	1971-08	76
17	Kangas	Juhani	1990-90	
18	Karvinen	Alpo (C)	1971-79	
19	Keinanen	Eino (C)	1971-89	75
20	Kilpanen	Antti (C)	1971-10	77
21	Klami	Markku	1991-	96
22	Komulainen	Juha	1990-05	
23	Koski	Rauno (C)	1971-73	
24	Koskinen	Eero	1997-97	
25	Kuusisto	Olli	1971-73	
26	Kuusisto	Otso	1976-	82;11
27	Kuussaari	Pekka (C)	1971-	86
28	Launo	Ilkka	1979-94	87
29	Leminen	Eero	1986-90	
30	Linho	Tapio	1977-84	
31	Linnanmäki	Torsti	1986-	93
32	Luotomaa	Osmo	1972-85	78
33	Lyyra	Markku	1997-	06
34	Marttila	Heikki (C)	1971-80	
35	Merikallio	Ari	1974-79	
36	Meriluoto	Kari	2007-	
37	Meriläinen	Pentti	1979-87	
38	Mickels	Bror	1981-99	
39	Mustonen	Penti (C)	1971-72	
40	Mykkänen	Juhani	1982-99	90
41	Myllymäki	Pekka	1989-90	
42	Mäkelä	Aatos	2010-	
43	Mäkelä	Martti (C)	1971-75	
44	Mäkinen	Rauno (C)	1971-79	
45	Möttönen	Matti (C)	1971-72	
46	Nevalainen	Harry (C)	1971-74	

	Jäsen		Jäsenvuodet	Pres.
47	Nieminen	Erkki (C)	1971-	73
48	Niskanen	Matti	1971-80	74
49	Nissilä	Touko	1976-82	80
50	Nurmela	Kari	1981-89	85
51	Nyman	Jorma	1975-76	
52	Orava	Joonas (C)	1971-97	72
53	Paavola	Timo	1991-93	
54	Peltola	Toivo	1991-97	
55	Pentikäinen	Sami	1994-98	
56	Pesonen	Martti (C)	1971-77	
57	Pirkanniemi	Eino (C)	1971-84	71
58	Puikkonen	Tuure	1978-83	
59	Pohjamo	Arto	1995-97	
60	Pyökkö	Harry	1973-	97
61	Rantaniemi	Eero	1985-	92
62	Rantasalo	Jaakko	1986-	02
63	Raitila	Timo	1979-99	94
64	Riihimäki	Antti (C)	1971-74	
65	Ronni	Seppo	1988-91	
66	Ruotsalainen	Hannu	2002-03	
67	Saario	Ilpo	1977-94	85
68	Sadeoja	Olavi (C)	1971-77	
69	Salmi	Pentti	1980-83; 92-	01
70	Salonen	Timo	1976-05	83;03
71	Sandell	Håkan	2000-	07
72	Sara-aho	Jouni	1993-98	
73	Saunio	Jaakko (C)	1971-91	
74	Sihvola	Pentti (C)	1971-79	
75	Sirenus	Kurt (C)	-1971	79
76	Somppi	Tapio	1975-79	
77	Suomalainen	Veikko	1988-91	
78	Suviranta	Timo	1973-77	
79	Tammi	Taisto	1982-02	88
80	Tuhkanen	Jouko	1971-75/79-	81
81	Tuhkanen	Kari	2001-	08
82	Tukia	Juhani	1991-91	
83	Tuomola	Heikki	1978-84	
84	Tuovinen	Esko (C)	1971-81	
85	Uotila	Esa	1996-	05
86	Vaalavuo	Seppo	1983-	89
87	Vasarainen	Hannes	1976-78	
88	Vermasheinä	Heikki	1981-92	
89	Vesala	Jaakko	1979-94	84
90	Väisänen	Veikko	2005-	10
91	Välimäki	Juhani	1982-90	
92	Yrjölä	Pekka	1995-01	00

Klubin jäsenet, jäsenyyensaika ja presidenttivuosi. Nykyiset jäsenet mustalla.

9 SUMMARY

Lions Club Vantaa/Etelä (Vantaa/South) celebrates its 40th anniversary in 2011. This history describes its journey from 1971 to 2011.

The miniature golf course has been the major activity and the cash-flow for the club. The course was opened in 1987 and it is still running strongly. We have estimated that during its 25 years, up to 200.000 games have been played at the premises.

In addition to the minigolf, the club has had other minor activities for collecting money during its life. These activities include e.g. weather forecasting contests, parties for children and cross-country skiing games for children.

Furthermore, we have also participated in many national and international activities like the Red Feathers, Campaign Sight First I and II and the LCIF.

Specifically in 2003, the club was involved in arranging a major annual national convention in Vantaa. This was done in co-operation with other clubs from Vantaa and Helsinki.

Overall, it is estimated that the club has earned about quarter million Euros during its lifetime. The investment strategy has mainly been the support of local charity purposes. We have contributed in schools, handicapped persons, aged people and veterans etc. in our region.

Internationally, our club has given a helping hand several times. Our club has a "tsunami godchild" in Thailand and has supported schools in Estonia and in Latvia. We have also contributed in many victims of several natural disasters.

Our club has three twin clubs – LC Joutsa in Finland, LC Stabekk in Norway and LC Istanbul/Marmara in Turkey. The contacts with LC Joutsa has been the most frequent, but maybe the most memorable was our club's visit with the representatives of LC Joutsa in Istanbul in May 2010.

From the beginning, our ladies have been very active in Finland and internationally. Their target groups have been local young drug addicts, poor people, children, senior citizens and the veterans.

In addition, the ladies have had a "godchild" in India and they have helped schools in Ecuador and in Latvia. Furthermore, they have helped the earthquake victims in Pakistan.

We cannot forget the several nice parties that the ladies have arranged to us.

The club has been committed to international youth exchange program that has helped 16-20 years old to get to know foreign countries and cultures.

The Lions Quest – teacher training program has been close to our hearts for already 20 years.

A new way to inspire local audiences has been the Studia Generalia –lectures. These lectures have covered topics like the climate change, Russia today, healthy lifestyle and the global population growth.

We have created the spirit of togetherness and mutual understanding in many ways. Annual gala evenings and Xmas parties have been successful and commonly liked.

When most of our brothers were still in working life the most popular event was the company visits. For some reason the most frequent was the brewery company.

During the theatre visits in southern Finland and Estonia we have learned to know each other better.

The pleasant strategy meetings in saunas, in the Finnish way, have improved our knowledge about the lionism and our own club's core questions.

Lately, we have started expanding our understanding of each other by so called "brother's quarter". In here, every club member is telling others about himself in his own way.

Some sporting brothers have trained volleyball together and our teams have taken part in cross-country-skiing and in running contents.

We have now 24 members in our energetic club and even two charter members are still active.

Our mission is "We Serve". We believe that the mission has been well accomplished during these 40 years.

Our vision is that we are going to be active also in the future.

The next objective is the following ten years to come and the 50th year anniversary party.

